

دو زندانی سیاسی اعدام شدند

بنا به گزارش‌های رسیده، در هفته‌های گذشته حکومت اسلامی دو تن از زندانیان سیاسی سابق را اعدام کرده است. سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) و جمعیت دفاع از زندانیان سیاسی ایران (کلن)، با انتشار اطلاعیه‌های جداگانه‌ای اعلام کردند که دو تن از زندانیان سیاسی سابق به نام‌های اسد اخوان و صادق، در هفته‌های گذشته توسط حکومت اعدام شده‌اند. اسد اخوان از فعالین سابق فدائیان خلق بوده و قبلاً نیز به مدت ۹ سال در زندان به سر برده است. جسد وی دو هفته پیش به خانواده‌اش در شهرستان لنگرود تحویل داده شده است. اعدام جنایتکارانه این دو زندانی در خفا صورت گرفته است و هیچ گونه اطلاع رسمی در مورد آن داده نشده است. ما اعدام زندانیان سیاسی، اسد اخوان و صادق را شدیداً محکوم می‌کنیم و از سازمان‌های بین‌المللی و افکار عمومی جهانی می‌خواهیم که برای پایان دادن به جنایاتی که جنایتکاران حاکم بر ایران انجام می‌دهند، این رژیم را تحت فشارهای بیشتری قرار دهند.

توافق کنفرانس جهانی زنان در پکن

گامی به پیش

بگذار امروز پیروزیهای استراتژیک خود و نه شکست‌های تاکتیکی‌تان را بر شمریم. خارخ کردن زندگی زنان و دختران از برانتزها - در طرح پیشنهادهای کنفرانس پکن اغلب فرمولبندیهای مربوط به حقوق واقعی زنان در برانتز قرار گرفته بودند - پیروزی بزرگ ما در این کنفرانس است. حال باید مبارزه خود را شدیدتر کنیم. تاریخ همه مبارزات آزادیبخش حاکی از آن است که زندگی، آزادی، برابری و امکانات به کسی اعطا نمی‌شود، بلکه باید آنها را به دست آورد. این جملات را که سرپرست باسداران بار دیگر تاکید کردند

برای جلوگیری از گسترش اعتراضات مردم و فعالیت‌های سیاسی سپاه، وزارت اطلاعات و حزب الله تهدید می‌کنند

فرمانده سپاه: سپاه برای مقابله با هرگونه توطئه داخلی آماده است
وزیر اطلاعات: برخورد های جدی با مخالفین کرده‌ایم
حزب الله در خیابانهای تهران با مردم درگیر شد

اخبار دو هفته اخیر نشانگر آن است که رژیم اسلامی اقدامات سرکوبگرانه گسترده‌ای را برای مقابله با اعتراضات مردم و فعالیت‌های سیاسی مخالفین در ایران تدارک دیده است. دامنه این اقدامات تقویت نیروهای سپاه در تهران، به راه انداختن مجدد دسته‌های حزب الله و تشدید فعالیت‌های سرکوبگرانه وزارت اطلاعات در دستگیری مخالفین و دگراندیشان را در برمی‌گیرد.

رضایی:

سپاه آماده است

همزمان با برگزاری مراسم سالگرد جنگ ایران و عراق، که از سوی رژیم هفته "دفاع مقدس" نامیده شده است، فرماندهان سپاه باسداران بار دیگر تاکید کردند

آیت الله جنتی عضو شورای نگهبان و سر دسته چماقداران.

رحیم صفوی، قائم مقام فرمانده کل سپاه پاسداران، نیز تصریح کرد که نیروهای سپاه و گردانهای عاشورا در تهران تقویت خواهند شد. وی که در روز ۲۰ شهریور ماه، در نخستین گردهمایی فرماندهان، مسئولان نواحی پایگاهها و مسئولان نیروهای 'بقیه در صفحه ۸

رفیق امیر مُمینی در گفتگو با "کار" فرزندان کورش و کاوه همواره حرفی برای گفتن داشته‌اند صفحه ۷

علی راسخ از جبهه ملی ایران نهضت ملی ایران و اصالت چپ صفحه ۸

م. مزدک ایدئولوژی چیست؟ صفحه ۹

مصاحبه "کار" با سونار گوربون از رهبران چپ تروژ سوسیال دموکراسی در تروژ به بن بست رسیده است صفحه ۱۱

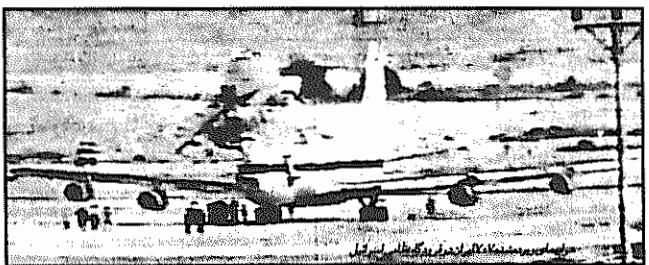
اعتصاب کارگران نساجی قائم شهر ماموران امنیتی ده‌ها تن از کارگران را بازداشت کردند

تحصن کارگران، نیروهای سرکوب در استان مازندران برای جلوگیری از گسترش دامنه اعتراض و تبدیل آن به یک شیورش عمومی در شهر، به حال آماده باش کامل درآمده بودند و فرمانده نیروی انتظامی و سایر مقامات امنیتی استان، برای هدایت عملیات سرکوب کارگران، از ساری به قائم شهر آمدند. تحصن بزرگ کارگران نساجی قائم شهر در اعتراض به اخراج‌های بقیه در صفحه ۵

هوایپمای رپوده شده

با ۱۷۴ مسافر به تهران برگشت

اسرائیل با تقاضای پناهندگی ۵ تن از مسافران مخالفت کرد
رپاینده هوایپما در اختیار صلیب سرخ جهانی قرار می‌گیرد

هوایپمای رپوده شده ایرانی پس از ۳۶ ساعت توقف در فرودگاه نیروی هوایی اسرائیل، بامداد پنجشنبه ۳۰ شهریور با ۱۷۴ سرنشین و خدمه به ایران بازگشت. مسافران، ۲ ساعت و ۲۵ دقیقه پس از فرود هوایپما در فرودگاه تهران فرصت یافتند با خانواده و بستگانشان دیدار کنند. آنان پیش از ترک فرودگاه از سوی ماموران امنیتی رژیم بازجویی شدند. هوایپمای بوئینگ ۷۰۷ مسافربری ایران صبح روز سه شنبه در یک پرواز داخلی از تهران به جزیره کیش با ۱۷۵ سرنشین و خدمه رپوده شد و پس از ۵ ساعت پرواز، در پایگاه نظامی "اودا" در بقیه در صفحه ۱۴

معنای آزادی، آزادی مطبوعات و اجتماعات و احزاب است

۳ - راه خروج از بحران کنونی، فراهم ساختن شرایط برگزاری انتخابات آزاد و جلب مشارکت مردم در انتخابات است تا مردم بتوانند در تعیین سرنوشت جامعه خود مشارکت واقعی پیدا کنند.

۴ - برای جلب مشارکت مردم در انتخابات، باید شرایط آزادی امنیت و عدالت تأمین شود. معنی آزادی انتخابات فقط امکان تسلیحات برای ارائه رای به کاندیداهای طرفدار حاکمیت آنها در چند روز رای گیری نیست. معنی آزادی، مطابق اصول قانون اساسی، آزادی نشریات و مطبوعات، تشکیل احزاب و اجتماعات و امکان ارائه نظرات مختلف و برنامه‌ها و دیدگاههای متفاوت برای حل مشکلات و بحرانهای کنونی جامعه است، تا مردم بتوانند به جای افراد تایید شده شورای نگهبان به صاحبان فکر و برنامه و با شناخت کافی رای دهند.

۵ - تنها صرف اعلام آزادی احزاب و اجتماعات کافی نیست و دولت باید امنیت افراد و اجتماعات و مطبوعات را تأمین کند تا صاحبان اندیشه‌های اصلاحی در چارچوب قانون بتوانند با احساس امنیت در سطح مطبوعات و اجتماعات که در سراسر کشور برگزار می‌شود اظهار نظر کنند و مردم نیز با احساس امنیت بتوانند مطالب و نظرات آنها را استماع نمایند.

۶ - رعایت عدالت نیز برای تأمین شرایط انتخابات قانونی و سلامت آن ضروری است تا امکانات به طور عادلانه در اختیار بقیه در صفحه ۲

جبهه آزادی در برابر استبدادی سهمناکتر

نزدیک شدن انتخابات پنجمین دوره مجلس شورای اسلامی، صف‌آرایی‌های سیاسی در ایران را، هم شتاب و هم مسرحت بیشتر بخشیده است. مضمون اصلی این صف‌آرایی‌ها، از یک سو تلاش طیف وسیعی از نیروهای سیاسی برای برخورداری از حق فعالیت آزادانه سیاسی و در سطح محدودتری پافشاری برخی از آنها برای شرکت در انتخابات، و از سوی دیگر اصرار حکومت برای تنگ کردن هر چه بیشتر دایره شرکت‌کنندگان در انتخابات، تشکیل می‌دهد.

مبارزه برای آزادی‌های سیاسی، به تدریج به بسیج نیروهای بیشتری می‌انجامد. مخالفت‌های درونی و اعتراض‌های بیرونی، و ناتوانی رژیم در حل مشکلات متعدد اقتصادی، موجب شده است که فعالیت‌های سیاسی در کشور تشدید شود و خواست آزادی‌های سیاسی با صراحت و جسارت بیشتری و از سوی طیف‌های وسیع‌تری مورد تأکید قرار گیرد. هنوز ۶ ماه به انتخابات باقی است، اما فشار بر حکومت برای فعالیت آزادانه سیاسی و اعتراض به قوانین ارتجاعی انتخابات مجلس رو به گسترش است. آزادی خواهان و همه نیروهای اپوزیسیون در این نکته هم عقیده‌اند که در ایران آزادی انتخابات وجود ندارد. اعتراض به شرایط استبدادی حاکم بر کشور در این سطح محدود نمانده و دامنه آن به درون رژیم نیز کشیده شده است. گروه قابل توجهی از هواداران جمهوری اسلامی، که به سیاست‌های حاکم معترض هستند در صف منتقدین انتخابات قرار گرفته‌اند. اعتراض آنها متوجه سیاست‌هایی است که عملاً حذف این گروه‌ها را در نظر دارد. روزنامه سلام به عنوان سخنگوی عمده این طیف، در اعتراض به سیاست‌های حاکم، به طور تلویحی اعلام کرده است که در انتخابات شرکت نخواهد کرد. تجربه نشان داده است که امکان تحریم انتخابات از سوی نیروهای وابسته به حکومت و ایجاد شکافی در این حد، بسیار ضعیف است. در انتخابات دوره گذشته نیز مجمع روحانیون مبارز، تا آخرین روزها تهدید به تحریم انتخابات کرد و سپس به دستور خامنه‌ای شرکت در انتخابات را پذیرفت. با این حال این گونه اظهار نظرها، نشانگر نارضایتی جدی و عمیقی است که از سوی بخش مهمی از نیروهای رژیم نسبت به برگزاری انتخابات آتی وجود دارد. این نیرو به خاطر جلوگیری از حذف کامل خود، خواهان تأمین درجه‌ای از آزادی است که هر چند تا خواست تأمین آزادی برای نیروهای مخالف رژیم امتداد نمی‌یابد، اما با مبارزه این نیروها همسو و هم جهت می‌شود.

گاه چنین وانمود می‌شود که سرنوشت این مبارزه و کیفیت انتخابات، به حضور یا عدم حضور "نهضت آزادی ایران" در این انتخابات، وابسته است. علیرغم این که رژیم به صراحت اعلام کرده است حاضر نخواهد شد نهضت آزادی را در انتخابات شرکت دهد، اما تلاش‌ها و بنا بر برخی شواهد، مذاکرات پنهان در برخی سطوح، کماکان ادامه دارد و جناحی از نهضت آزادی هنوز ناامید نیست. نتیجه این تلاش‌ها و مذاکرات احتمالی هر چه باشد، ماهیت بقیه در صفحه ۲

یادداشت

ایران - عراق چه چیز به سود ماست؟

چگونگی مناسبات تهران - بغداد مدت‌هاست که از مسأله مورد علاقه دو کشور فراتر رفته و به یک موضوع منطقه‌ای تبدیل شده است. عراق نخواهد بود اگر گفته شود کیفیت این مناسبات در ترسیم سیمای منطقه ما، اهمیتی بسزا دارد و از همین رو مورد توجه و حساسیت فراوان است.

بهبود مناسبات ایران و عراق و پایان دادن به خصومت‌ها و تنش‌ها میان دو کشور، یک خواست ملی هم برای ایرانی‌ها و هم برای عراقی‌هاست. بهبود این مناسبات فقط به سود مردم دو کشور نیست، همه منطقه می‌تواند از آن سود برد. بدون این که مناسبات بین دو کشور ایران و عراق بهبود یابد، منطقه ما نمی‌تواند روی آرامش به خود ببیند و گام در یک دوران سازندگی و همکاری و تفاهم بگذارد. بهبود این مناسبات البته نباید متوجه تهدید امنیت و منافع هیچ کشوری باشد و باید منطقه ما را در دفاع از خود توانا تر سازد.

قرائن و شواهد نشانگر این است که بهبود این رابطه، متأسفانه مورد علاقه گروه بزرگی از کشورهای منطقه نیست. کشورهای منطقه هر کدام به دلایلی مایل به نزدیکی تهران و بغداد هستند. اسرائیل این ائتلاف را که هر دو سوی آن خصم این کشور هستند، به سود خود نمی‌داند. ترکیه این نزدیکی را مانعی در راه تاخت و تاز در شمال عراق و ادعاهای ارضی اش بر قسمت‌های شمال عراق می‌داند. کشورهای کوچک‌تر منطقه نزدیکی دو کشور بزرگی را که هر دو خوی تجاوزکاری دارند به سود خود و امنیت خویش نمی‌داند.

برخی از این نگرانی‌ها به جاست. رژیم‌های حاکم بر تهران و بغداد هر دو نشان داده‌اند که رژیم‌هایی به شدت برتری طلب و تجاوزکار هستند و رویاهای خطرناک آنها، که در یکی به صورت آرزوی رهبری پلیمانز و رویاهای تجلی یافته است، برای هر کشوری خطرناک است و می‌تواند فجایی را بیا فرزند و تا به حال نیز آفریده است. اما از خصومت بین دو کشور نیز نه مردم دو کشور و نه مردم سایر کشورهای سودی نمی‌برند. این خصومت‌ها به بهای بسیار بزرگی برای مردم ایران و عراق تمام شده است.

متأسفانه نه در تهران و نه در بغداد، هیچ کدام از تلاش‌هایی که در جهت بهبود مناسبات انجام می‌گیرد، با در نظر گرفتن انگیزه‌هایی انسان دوستانه و صلح جوینانه نیست. در این میان به ویژه بغداد مناسبات خود با تهران را تابع بازی‌های سیاسی خطرناکی ساخته است که سال‌هاست منطقه ما را در جنگ و آشوب فرو برده است. صدام حسین در مناسبات خود با تهران نان به نرخ روز می‌خورد. آن زمان که به حمایت اعراب نیاز دارد، بر طبل خصومت با تهران می‌کوبد و می‌کوشد از طریق ترساندن کشورهای کوچک منطقه از خطر حکومت اسلامی، آنها را به سوی خود جلب کند و آن زمان که با فشار آمریکا مواجه می‌شود، پرچم نزدیکی با تهران را بر می‌افرازد. طبیعی است که این سیاست ریاکارانه هیچ گونه اعتمادی را برنیزیند. در تهران نیز بهبود مناسبات را به معامله بر سر مخالفین سیاسی مشروط می‌کنند.

مناسبات تهران با بغداد باید بهبود یابد و بین دو کشور همکاری‌های مفید و صلح دوستانه برقرار شود. این مناسبات باید تابع اصولی باشد که منافع ملی دو کشور را تأمین کند. بهبود این مناسبات نباید به همکاری دو رژیم جهت سرکوب مردم کردستان عراق منجر شود، بهبود این مناسبات نباید به معامله بر سر پناهندگان دو رژیم که در کشورهای یکدیگر مستقر هستند، بیانجامد، بهبود این مناسبات نباید تهدیدی علیه امنیت دیگر کشورهای منطقه باشد. بهبود این مناسبات باید در جهت تقویت صلح، دوستی و همکاری در سطح منطقه باشد نه به جمهوری اسلامی و نه پیش از آن به حکومت بعث عراق در این موارد اطمینانی نیست، از این رو باید ضمن استقبال از هر گامی که در جهت بهبود مناسبات دو کشور بر داشته می‌شود، هشیارانه مراقب بود تا این بهبود مناسبات در مسیری صحیح که منافع مردم دو کشور و منطقه را تأمین کند، قرار گیرد.

به دنبال اعتراض‌های گسترده

به حذف ۳۰۰ قلم دارو از لیست بیمه

معاون دارو و درمان

وزارت بهداشت بر کنار شد

به دنبال اعتراضات و نارضایتی‌های گسترده که در پی حذف ۳۰۰ قلم دارو از لیست بیمه پدید آمد، دکتر کلانتر معتمد معاونت پیشین دارو و درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جمهوری اسلامی از مقام خود برکنار شد و پست معاونت پشتیبانی این وزارتخانه را در اختیار گرفت. این اقدام به قصد پیشگیری از گسترده شدن اعتراضات صورت گرفت. دکتر باقر لاریجانی معاون جدید دارو و درمان وزارت بهداشت و آموزش پزشکی تا کنون اقدامی در جهت ابطال بخشنامه‌ی صادره‌ی قبلی ننموده است. او معاون فرهنگی، دانشجویی و امور مجلس وزارتخانه‌ی مزبور بوده است. این نقل و انتقال نمی‌تواند مشکل تأمین نیازیهای دارویی بیماران

دو روز پس از آن که وزیر خارجه جمهوری اسلامی، سوریه و ترکیه بر تمامیت ارضی عراق تأکید کردند، یک هیئت عالی‌رتبه عراقی وارد تهران شد و با مقامات حکومت اسلامی به گفتگو نشست.

هیئت عراقی یکشنبه به تهران آمد و تا جمعه گذشته باقی ماند و با مقامات وزارت خارجه و از جمله علی اکبر ولایتی دیدار و گفتگو کرد. سرپرستی هیئت عراقی را سعد عبدالمجید الفیصل، معاون وزارت خارجه عراق بر عهده داشت.

در پایان ۶ روز مذاکرات، در تهران، یادداشت تفاهمی بین الفیصل و شیخ الاسلام معاون وزارت خارجه به امضاء رسید. اداره کل اطلاعات و مطبوعات وزارت خارجه در این زمینه اعلام کرد: در ملاقات‌های شیخ الاسلام و الفیصل، پیشرفتهایی در مورد تفاهم دو کشور برای جستجوی اجساد، چگونگی مبادله اسرا و نیز مسایل پناهندگان و رانده شدگان به دست آمد.

وزارت خارجه، توضیح بیشتری پیرامون این "پیشرفت‌ها"

روز یکشنبه ۲۶ شهریور ماه،

مسعود بارزانی، رهبر حزب

دموکرات کردستان عراق،

با هاشمی رفسنجانی ملاقات کرد.

این ملاقات در جریان سفر هاشمی

رفسنجانی به آذربایجان غربی، در

شهرستان ارومیه صورت گرفته

است و به گفته بارزانی، به دعوت

حکومت جمهوری اسلامی بوده

است. بارزانی در توضیح این

ملاقات گفت سران حکومت اسلامی

او را برای بهبود رابطه به ایران

دعوت کرده‌اند. همزمان با این

دیدار، جلال طالبانی رهبر اتحادیه

میهنی کردستان عراق نیز به تهران

رفت و با برخی از مقامات حکومت

دیدارهایی انجام داد.

کردستان عراق مدت‌هاست به

دلیل درگیریهای دو حزب عمده

کردی حزب دموکرات و اتحادیه

میهنی، ناآرام است و درگیریهای

متعددی بین نیروهای دو طرف

روی داده است. بارزانی و طالبانی

جبهه آزادی در برابر...

بقیه از صفحه ۱

انتخاباتی را که در پیش است، تغییر نخواهد داد. طیف بسیار وسیعی از نیروهای سیاسی، بر خواسته‌هایی فراتر از شرکت این یا آن جریان در انتخابات تأکید می‌کنند و خواهان آزادی احزاب و مطبوعات به عنوان نخستین گامها برای برگزاری یک انتخابات آزاد در ایران هستند. اما حتی کوچک‌ترین نشانه‌ای در دست نیست که رژیم نسبت به خواست مخالفین خود توجهی نشان دهد و آماده نرمش‌هایی کوچک نیز باشد. انتخاباتی که در پیش است، انحصارگراانه‌ترین و ضد دموکراتیک‌ترین انتخابات در جمهوری اسلامی است.

این انتخابات به گونه‌ای پیش برده می‌شود که نه تنها کوچک‌ترین آسیبی به رژیم وارد نیاید، بلکه به تسلط باز هم بیشتر جناح رسالت بیانجامد و هدف اساسی این گروه، یعنی تأمین یک اکثریت کاملاً قوی و تعیین کننده در مجلس و تصاحب پست ریاست جمهوری، و در یک کلام کسب انحصاری حاکمیت از سوی آنان، تأمین شود. ارتجاعی‌ترین جناح حکومت در این انتخابات سیاستی تعرضی در پیش گرفته و خواهان همه قدرت برای خود است.

محافل قدرتمند حکومت، در کنار ممانعت از فعالیت مستقل مخالفین جمهوری اسلامی، سیاست حذف معترضین درونی را نیز دنبال می‌کنند. در ماههای اخیر فشار بر این نیروها آشکارا افزوده شده است. قوانین انتخابات را برای معترضین داخلی خود سخت‌تر کرده‌اند و فشارها بر آنان را افزوده‌اند. اختیارات شورای نگهبان را به اندازه‌ای گسترش داده‌اند که اعمال نفوذ آن بر انتخابات هر چه بیشتر شود، تصمیماتی که برای رد صلاحیت‌ها در دوره قبلی انتخابات گرفته‌اند، این دوره نیز باقی است. فشارهای مستقیم را هم تشدید کرده‌اند. در ماههای اخیر، فشار بر مطبوعات به طور عمده متوجه نشریات وابسته به جناح‌های معترض و ضعیف وابسته به حکومت شده است. "جهان اسلام" و "پیام دانشجوی بسیجی"، که هر دو متعلق به نیروهای وابسته به جناح‌های معترض جمهوری اسلامی بوده‌اند را توقیف کرده‌اند و به تهدید آشکار "سلام"، عمده‌ترین روزنامه منتقدین و فرستادن اوباش به تظاهرات در برابر آن اقدام کرده‌اند. سخنرانی‌ها و جلسات این نیروها را به دست "حزب الله" به هم می‌ریزند.

تعرض از هر دو سو تشدید می‌شود. آزادی خواهان و نیز معترضین درونی رژیم بر اعتراضها، مخالفت‌ها و خواست‌های خود افزوده‌اند و جناح ارتجاعی

به دنبال سفر هیئت عراقی به تهران اعلام شد:

جمهوری اسلامی و عراق به تفاهم‌هایی دست یافتند

اخبار احتمال نوعی اتحاد بین تهران - دمشق و بغداد را منتفی ندانست. این روزنامه نوشت جمهوری اسلامی قادر است سوریه را در این راه با خود همراه سازد.

● هیئت کویته

در تهران یک روز پیش از سفر هیئت عراقی به تهران، صباح الاحمد الجابر الصباح، معاون اول نخست وزیر و وزیر خارجه کویت راهی تهران شد و با مقامات حکومت به گفتگو نشست. تحولات منطقه و به طور مشخص وضعیت عراق در مرکز گفتگوی او با مقامات جمهوری اسلامی بود. معاون نخست وزیر کویت در دیدارهای خود با رفسنجانی و بشارتی از موضع جمهوری اسلامی مبنی بر دفاع از تمامیت ارضی عراق تشکر کرد و گفت که کویت نیز مایل است که عراق یک پارچه بماند. چند روز پس از این سفر، یک هیئت پارلمانی کویت نیز راهی تهران شد. محور مذاکرات این هیئت با مقامات اسلامی نیز در باره تحولات عراق و آینده این کشور بود.

به توافق‌هایی در این زمینه دست یافتند. از بازگرداندن شیخ علی تهرانی، از مخالفین حکومت اسلامی، که سالها در عراق به سر می‌برد، به عنوان یکی از موارد این توافق‌ها نام برده می‌شود. فلاحیان وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی اعلام کرده است: شیخ علی تهرانی به زودی محاکمه خواهد شد.

از جندی پیش از این سفر، روزنامه‌های رسمی و دولت عراق جمهوری اسلامی را به یک اتحاد استراتژیک دعوت کردند. این دعوت‌ها از زمانی آغاز شد که گروهی از نزدیکان صدام حسین به اردن گریختند و دولت عراق تحت فشارهای تازه‌ای قرار گرفت. سفر الفیصل در ادامه این دعوت‌ها صورت گرفت.

روزنامه‌های تهران این جنبه از سفر الفیصل را مورد بیشترین توجه قرار دادند و نزدیکی بین جمهوری اسلامی و حکومت بعث عراق را منتفی ندانستند. روزنامه جمهوری اسلامی نوشت که تهران آماده حل مشکلات است اما عراق از درک حقایق عاجز مانده است. روزنامه

که از خارج از منطقه آمده‌اند، سرنوشت منطقه را به دست گیرند.

رهبران کردهای عراقی در ایران

● مسعود بارزانی و جلال طالبانی با مقامات بلند پایه حکومت دیدار و گفتگو کردند

تهران، به شدت وضعیت شمال عراق را مورد انتقاد قرار داد.

ولایتی گفت: در حال حاضر

دولت عراق حاکمیت کافی بر منطقه

شمال این کشور ندارد و نیروهای

بیگانه برای نفوذ در این منطقه

تلاش می‌کنند و به همین علت ما

نمی‌توانیم صبر کنیم تا عراق اقتدار

کافی به دست آورد و حاکمیت خود

بر شمال این کشور را گسترش دهد.

وی تأکید کرد: مادامی که دولت

عراق نتواند حاکمیت خود را بر

شمال این کشور گسترش دهد، ما

سرنوشت منطقه را رها نخواهیم کرد

و نخواهیم گذاشت که خارجی‌هایی

رسالت و بازار بر یورش خود به منظور کسب همه حاکمیت دامن زده است. در این نبرد جبهه ارتجاع البته بسیار قویتر و دارای امکانات بیشتری است و به نظر نمی‌رسد در شرایط کنونی نیروهای مخالف که در پراکندگی به سر می‌برند، توان و آمادگی آن را داشته باشند که خواست‌های خود و یا لاقابل بخشی از این خواست‌ها را بر ارتجاع تحمیل کنند. مخالفت‌ها در برابر ارتجاع گسترده است، اما قادر نیست نتیجه از پیش تعیین شده انتخابات و خصلت به شدت ضد دموکراتیک آن را تغییر بدهد.

با این حال این نبرد تأثیرات پر اهمیتی در عرصه سیاست کشور بر جای می‌گذارد. آزادی خواهان در این مبارزه جبهه خود را سر و سامان می‌دهند و نیروهای خود را متشکل می‌سازند. از سوی دیگر پیروزی رسالت در انتخابات مجلس و ریاست جمهوری، چرخش بیشتری به سوی مواضع ارتجاعی و استبدادی را موجب خواهد شد. این جناح قطعاً مجبور خواهد بود به بسیاری از سیاست‌های کنونی، که در ظاهر امر با آنها مخالفت می‌کند، ادامه دهد. مهم‌ترین مسأله مردم و جامعه، یعنی بحران اقتصادی، تورم و فقر ادامه خواهد یافت، جناح رسالت هیچ برنامه‌ای برای حل این معضل بزرگ ندارد. هدف جناح رسالت - بازار نه تغییری در این عرصه‌ها، بلکه ایجاد تغییرات جدی در اوضاع سیاسی و فرهنگی است. جلوگیری از فعالیت‌های سیاسی و مطبوعاتی محدودی که در کشور وجود دارد و تشدید فشارهای اجتماعی بر مردم و پر و بال دادن بیشتر به "حزب الله" از جمله اهدافی است که آنان دنبال می‌کنند. نتیجه پیروزی رسالت در انتخابات، تهاجم به همه دستاوردهای اندک جنبش دموکراتیک در سالهای اخیر خواهد بود. فشار بیشتر به جناح‌های معترض درونی رژیم نیز از اهداف مرتجعین رسالتی است. جریاناتی نظیر سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، آشکارا اعلام کرده‌اند که رسالت سرکوب جناح "چپ" اسلامی را هدف اصلی خود قرار داده است.

انتخابات اگر با پیروزی رسالت و تقویت این جناح همراه شود، موقعیت کل رژیم را تقویت نخواهد کرد. بحران لاینحل اقتصادی، مبارزات مردم، فعالیت نیروهای مخالف و بالاخره اختلافات داخلی، رژیم را بیش از آن ضعیف کرده است که بتواند زمین را در زیر پای خود سفت کند. تقویت جناح‌های ارتجاعی در حکومت، با خطر جدی یک خفقان و سرکوب سهمناک‌تر در جامعه همراه است، اما این که این استبداد سهمناک‌تر تا چه حد بتواند سیطره خود را بر جامعه ما بگستراند، به مسئولیت و هشیاری آزادی‌خواهان ایران بستگی دارد. اعتراضها و اعتصابات مردم و فعالیت آزادی خواهان بیش از آن نیرو گرفته است که تنها عزم رسالت و بازار و همه رژیم برای در هم شکستن آن کافی باشد.

ادوارد هیث با دست خالی بازگشت

ادوارد هیث، نخست وزیر سابق انگلستان، در اواسط شهریور ماه گذشته به تهران سفر کرد و با مقامات جمهوری اسلامی، از جمله علی اکبر ولایتی وزیر امور خارجه، گفتگوهای انجام داد. هر چند در اظهار نظرهای رسمی، هدف از این دیدار به صراحت مورد تاکید قرار نگرفت، اما روزنامه‌های تهران فاش ساختند که موضوع فتوای قتل سلمان رشدی هدف اصلی این سفر بوده است. روزنامه‌ها پنهان نداشتند که علیرغم ظاهر غیر رسمی سفر هیث به تهران، این دیدار یک دیدار رسمی بوده است و با هماهنگی مقامات وزارت خارجه انگلستان صورت گرفته است. همزمانی این سفر با گفتگوهای جمهوری اسلامی و نمایندگان اتحادیه اروپا پیرامون فتوای قتل سلمان رشدی، حکایت از تلاش انگلستان برای رسیدن به یک توافق با جمهوری اسلامی پیرامون این موضوع داشت. اما نتایج گفتگوهای مادامی که نشان داد که ادوارد هیث در کوشش خود برای نرم کردن جمهوری اسلامی به موفقیتی دست نیافته است.

علی آهني، یکی از معاونین وزارت خارجه، روز جمعه ۱۷ شهریور در مادرید با مقامات کشورهای اسپانیا، فرانسه و ایتالیا، به نمایندگی از اتحادیه اروپا، دیدار و پیرامون فتوای خمینی در مورد قتل سلمان رشدی گفتگو کرد. این دیدار به نتیجه‌ای نرسید. اتحادیه اروپا خواهان آن بود که جمهوری اسلامی به طور کتبی متعهد شود برای قتل سلمان رشدی تروویست اعزام نخواهد کرد و جمهوری اسلامی، جز قولی شفاهی، چیز دیگری کف دست نمایندگان اتحادیه اروپا نگذاشت. بعد از شکست این مذاکرات و در همان زمانی که ادوارد هیث هنوز در تهران به سر می‌برد و روزنامه‌های ایران سفر او را تحویلی در مناسبات دو کشور می‌خواندند، انگلستان لحن خود را نسبت به جمهوری اسلامی عوض کرد. یک مقام وزارت خارجه انگلیس روز ۱۳ سپتامبر اعلام کرد انگلستان از

مرگ مشکوک یک جوان ایرانی در پاریس

هاشم عبداللهی فرزند ۲۷ ساله‌ی داوود عبداللهی از اعضای سرشناس نهضت مقاومت ملی ایران یکشنبه شب گذشته در پاریس بر اثر اصابت گلوله‌ی بی‌سرس کشته شد. والدین وی در شب وقوع حادثه هنگامی که از یک مهمانی به خانه برگشتند با جسد به خون آغشته‌ی فرزندشان مواجه شدند. تحقیقات پلیس فرانسه درباره‌ی این قتل ادامه دارد و تا کنون نتیجه‌ی قطعی اعلام نشده است اما شواهی مبتنی بر دخالت

روزنامه آمریکایی واشنگتن تایمز:

روسیه مأمورین اطلاعاتی جمهوری اسلامی را آموزش می‌دهد

روزنامه آمریکایی "واشنگتن تایمز"، در شماره روز ۱۲ سپتامبر (۲۱ شهریور) ماه خود نوشت: سرویس‌های اطلاعاتی روسیه و جمهوری اسلامی، با یکدیگر در سطحی گسترده همکاری می‌کنند. واشنگتن تایمز به نقل از یک مقام اطلاعاتی آمریکا، که نخواست نامش فاش شود، نوشت به دنبال دیدار "یوگنی پریماکوف" از تهران، که شش ماه پیش صورت گرفت، روابط بسیار نزدیکی بین سازمانهای اطلاعاتی دو کشور برقرار گردید. به گفته این مقام آمریکایی، در دیدار دو ماه پیش علی فلاحیان، وزیر اطلاعات و امنیت جمهوری اسلامی از مسکو، توافقهایی تازه‌ای بین دستگاههای امنیتی دو کشور صورت گرفت. به

به خاطر دفاع از حقوق پناهندگان هزاران ایرانی در هلند تظاهرات کردند

روز ۵ شنبه گذشته، ۲۱ سپتامبر، اجتماع بزرگی از ایرانیان مقیم هلند در شهر لاهه و در برابر دادگستری این شهر برگزار شد. این اجتماع اعتراضی به خاطر دفاع از حقوق پناهندگان ایرانی و در ساعتی تشکیل شد که جلسه‌ای به منظور تصمیم‌گیری در مورد وضع پناهجویان ایرانی در هلند، در دفتر حقوقی وزارت دادگستری این کشور جریان داشت. این جلسه به نتیجه

معنای آزادی، آزادی مطبوعات و...

برومند - مهندس محمد بهزادی - دکتر محمد حسن بنی اسدی - سید فتح‌الله بنی صدر - دکتر نورعلی تابنده - مهندس عباس تاج - دکتر عباس تاج‌الدینی - اسحق اشکوری - دکتر غلامحسین توسلی - دکتر علی اکبر توسلی - مهندس محمد توسلی - مهندس مجید توکلی - مهدی چهل تپی - احمد صدر حاج سید جوادی - مهندس ابوالفضل حکیمی - دکتر انور خامه‌ای - اکبر خرازی - احمد خلیل‌الله مقدم - حبیب داوران - رحیم راستگو - دکتر شهریار روحانی - مهندس محمد زاوش - دکتر احمد سامی - دکتر یدالله سجایی - مهندس عزت‌الله سجایی - علی سجایی - مهندس سعید سجایی - مهندس منصور سجایی - دکتر منوچهر سیاسی - حسین شاه حسینی - مهندس هاشم صباغیان - هما عابدی - دکتر سید علی اصغر غروی - دکتر حسن فرید اعلم - مهندس مصطفی کتیرایی - ناصر کمیلیان - مهندس غلامرضا معصومی - علی اصغر معین‌فر - مهندس علی اکبر معین‌فر - مریم معینی - مهندس نظام‌الدین موحد - ابوالفضل میرشمس شهبهانی - مهندس حسین نبوی - مهندس محسن نراقی - مهندس احمد

نعمت‌زاده - دکتر پرویز ورجاوند - دکتر ابراهیم زردی - حاج محمد حسن یگانه - ثریا یوسفی.

در اطلاعیه دیگری که به امضای ادیب برومند - علی اردلان - حسین شاه حسینی - حسن لباسچی - دکتر سید حسین موسویان - دکتر پرویز ورجاوند منتشر شده است، از جمله آمده است:

در نظام گذشته پیش از انقلاب هم سال‌ها حکومت دیکتاتوری بدین منوال بود که مجلس شورای ملی از نمایندگان دولتیار و شاه‌دوست شکل می‌گرفت و اینان روش‌های کلی حکومت را در عین پاره‌ای از مخالفت‌های جزئی و فرعی تأیید نموده، خود را جان نثار و فدائی شاه می‌شمردند و در حقیقت توجیه‌کننده‌ی شاه و دولت او بودند.

آنجا که شورای نگهبان تعیین‌کننده‌ی صلاحیت نامزدهای انتخاباتی باشد و هر که را مخالف حکومت دانسته، فاقد صلاحیت بدانند و مردم ناگزیر یکی از تأیید شدگان را انتخاب کنند. در واقع این شورای نگهبان است که برگزیننده است نه مردم و چنین انتخاباتی

هرگز وجهی قانونی ندارد و مبتنی بر اساس دموکراسی نیست. همانگونه که بنا بر مثل معروف "شیرین دهن به گفتن حلوا نمی‌شود" ذکر آزادی انتخابات و ادعای برگزاری آن مشروط بشروطی است که مهمترین آنها عبارتست از:

- ۱- آزادی حزبات و جمعیت‌ها
- ۲- آزادی مطبوعات موافق و مخالف
- ۳- آزادی سخنرانی در انجمن‌ها و مجامع عمومی مانند پارک‌ها
- ۴- آزادی پخش اطلاعیه و اوراق تبلیغاتی و عکس نامزدها
- ۵- آزادی استفاده از بلندگوهای متحرک
- ۶- امنیت برای حضور در پای صندوق‌های رأی‌گیری
- ۷- تشکیل انجمن‌های اصلی و وابسته به حکومت

چنانچه شرط‌های یاد شده متحقق نگردند آزادی انتخابات ترفندی مبتذل نیست و شرکت در آن کاری عبث است و مجلسی که با فقدان این شروط تشکیل یابد هرگز مورد قبول ملت نخواهد بود.

گروهی از فعالین سیاسی سابق دستگیر شده‌اند

اخباری که از ایران می‌رسد، حاکی از آن است که رژیم به بازداشت، آزار و اذیت تعدادی از فعالین و زندانیان سیاسی سابق اقدام کرده است. در هفته‌های گذشته تعدادی از این افراد مجدداً دستگیر شده و تحت بازجویی قرار گرفته‌اند. دستگیری‌ها در تهران، رشت، شیراز، شهرهای کردستان و برخی شهرهای دیگر بوده است. دستگیری‌ها بدون هیچ گونه دلیل قانونی صورت گرفته و در بسیاری موارد افراد را از خیابانها ربوده و به زندان انتقال داده‌اند و هیچ گونه اطلاعی نیز به خانواده و بستگان آنها ندادند. بازداشت‌ها در خفا صورت گرفته است و مقامات امنیتی رژیم از اعلام آن خودداری کرده‌اند. بستگان دستگیر شدگان نیز به درستی نمی‌دانند چرا نزدیکان آنان را دوباره به زندان افکنده‌اند.

تشدید کنترل بر زندانیان و فعالین سیاسی سابق، همزمان با گسترش فعالیت‌های سیاسی مخالف رژیم در ایران و بروز اعتراضات مردمی و اعتصابات کارگری صورت می‌گیرد. حکومت که از اعتراضات مردمی و مبارزه سیاسی در ایران نگران است، به تکمیل پرونده‌ها و تشدید فشار بر کسانی روی آورده است که به آنان مشکوک است. این اقدامات می‌تواند زمینه ساز فشارها و دستگیری‌های بیشتر و تازه‌تر باشد. سران رژیم به دفعات اعلام کرده‌اند که زندانیان و فعالین سیاسی سابق را تحت کنترل دارند و آنها را به دستگیری و محاکمه مجدد تهدید کرده‌اند. به دنبال شورش مشهد، هاشمی رفسنجانی در خطبه‌های نماز جمعه به تهدید آشکار این افراد پرداخت و پس از آن نیز، این تهدیدها به صورت آشکار و پنهان تکرار شده و دستگیری‌های پراکنده ادامه یافته است.

زندانیان و فعالین سیاسی سابق، ایرانیانی که از خارج برگشته‌اند و همه کسانی که یک زمان عضو گروههای سیاسی بوده و یا با حکومت جمهوری اسلامی به مخالفت برخاسته بودند، در ایران از کوچک‌ترین امنیتی برخوردار نیستند. زندگی آنها همواره تحت کنترل وزارت اطلاعات رژیم قرار دارد و امنیت شبلی و اجتماعی‌شان در معرض خطر دائمی است. فعالین سیاسی، حتی آنها که امروز خود را از سیاست کنار کشیده‌اند، هیچ گونه امنیتی، از جمله امنیت جانی ندارند. اعدام دو تن از زندانیان سیاسی که در هفته‌های اخیر صورت گرفته است، یک بار دیگر نشان داد که رژیم از دست زدن به هیچ جنایتی ابا ندارد. همانها که فاجعه ملی سال ۶۷ را آفریدند و هزاران زندانی سیاسی را قتل عام کردند، امروز نیز بر سر کار و آماده تکرار جنایت‌های تازه هستند. ما تشدید فشار علیه فعالین و زندانیان سیاسی سابق را محکوم می‌کنیم و نسبت به خطراتی که جان این افراد را تهدید می‌کند هشدار می‌دهیم و از همه نیروهای سیاسی مسئول می‌خواهیم که نسبت به این دستگیری‌ها اعتراض کنند و سازمان‌های بین‌المللی را متوجه خطراتی سازند که جان زندانیان و فعالین سیاسی سابق را تهدید می‌کند.

سومین سالگرد

ترور دکتر شرفکندی و یاران!

به طور متفرد به افشای تروریسم جمهوری اسلامی و اثبات دلایل سازماندهی ترور برلین از سوی حکومت پرداختند. مجموعه این اقدامات در کنار نتایج تحقیقات پلیس آلمان و یاری محافل ذی‌علاقه و احزاب مترقی آلمان، امکان لاپوشانی نقش جمهوری اسلامی در ترور برلین را برای دولت آلمان محدود ساخت. اقدامات هماهنگ و موثر نیروهای اپوزیسیون توانست تا حدودی به دستهای خونین جمهوری اسلامی برای ادامه اقدامات تروریستی در خارج از کشور زنجیر زند. این تلاش‌ها باید ادامه یابد. اکنون با وجود گذشت سه سال از فاجعه ترور، محاکمه برخی از عاملین و دست اندرکاران ترور هنوز ادامه دارد. به درازا کشیدن محاکمات عملاً موجب کاهش حساسیت‌ها شده و زمینه را برای ختم بی سر و صدای ماجرا آماده کرده است. با پیگیری این ترور، نباید اجازه داد گریبان جمهوری اسلامی از عواقب این جنایت رهایی یابد. در سومین سالگرد وقوع این ترور دردناک، یاد دکتر صادق شرفکندی، نوری دهکردی، فتح‌عبدلی و همایون اردلان را گرامی می‌داریم و بار دیگر با بازماندگان آنان ابراز همدردی می‌کنیم.

سؤال بی پاسخ!

به نظر شما آیا مخلوط کردن سیاست با ورزش صحیح است یا خیر؟ استفاده سیاسی از ورزش یک استفاده متقابل است، یعنی اینکه وقتی با غیرت یک ورزشکار ایرانی پرچم ایران در آمریکا برافراشته می‌شود، آقای رئیس‌جمهور اینگونه تعبیر کردند که پرچم اسلام در سرزمین کفر برافراشته شد. با این نحوه برخورد اگر در آینده در ایران مسابقاتی برگزار شود و یک آمریکایی مقام اولی را کسب کند و پرچمشان برافراشته شود، طبق این منطق می‌توان گفت که پرچم کفر در سرزمین اسلام برافراشته شده است. چرا ما باید بیتی را بسراییم که در مصراع دوم آن در تنگنا قرار بگیریم؟ تلفن یک خواننده به روزنامه سلام

جنایتی هولناک

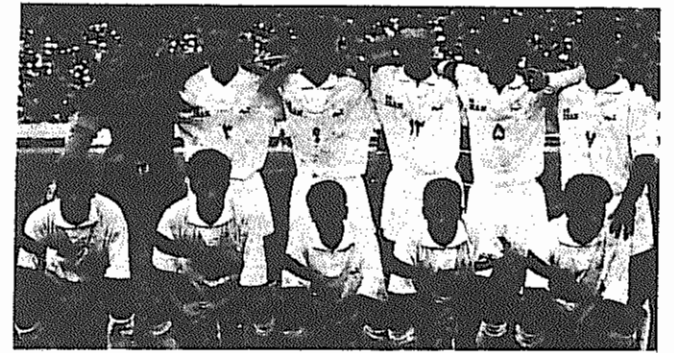
در نیمه تابستان امسال، در آبهای ساحل "جفروود" در نزدیکی شهر خمم گیلان دختری جوانی غرق شد. این خبر نیز همچون رویدادهای اسفبار پیشمار دیگری از این دست، توجه چندانی برنیا ننگخت. اما گزارشهای رسیده از شاهدین عینی، جزئیاتی از این واقعه را فاش می کند که تکان دهنده است و نشان می دهد که چگونه در جمهوری اسلامی جان انسانها، پایمال پیشبرد عقب مانده ترین و منحط ترین اندیشه ها می شود.

در بخش "جفروود" از ساحل دریای خزر مانند بسیاری مناطق ساحلی دیگر طرح جداسازی ساحل دریا به اجرا درآمده است. تکه ای از ساحل را از قسمت های دیگر جدا کرده و به محل شنای زنان اختصاص داده اند. مردان حق نزدیک شدن به منطقه حفاظت شده را ندارند.

امواج دریا زیر پای دختری را که در منطقه "حفاظت شده" شنا می کرد، خالی کرد. او با فریاد کمک طلبید. زنان ماموری که در قیاق "نجات غریق" گشت می دادند، هیچکدام شنا نمی دانستند. وظیفه آنها نظارت برحفظ "موازین اسلامی" و توانایی شان تنها سوت کشیدن، فحاشی و تهدید زنان شناکننده در محدوده جدا شده است. همتایان آنها در ساحل نیز تنها وظیفه دور شو، کور شو را به انجام می رسانند. پدر دختر از ماجرا مطلع شده شد و کوشید به نجات جگرگوشه اش بپردازد. اما با ممانعت پاسدارانی مواجه شد که اجازه ورود به منطقه حفاظت شده را منوط به خروج همه زنان از آن محل کردند. دختر، در برابر چشمان بهت زده مردم در میان امواج متلاطم دریا جان باخت.

پیروزی تیم ملی ایران بر ترکمنستان

تیم ملی فوتبال المپیک ایران در نخستین مسابقه خود در چهارچوب مسابقات انتخابی المپیک اتلانتا در سال ۹۶، با نتیجه ۴ بر ۲ تیم ملی ترکمنستان را شکست داد. این مسابقه در عشق آباد پایتخت ترکمنستان انجام شد. تیم فوتبال ایران دومین دیدار خود را روز هفتم مهر ماه با تیم امارات متحده عربی، در تهران برگزار خواهد کرد.

گامی به پیش

بقیه از صفحه ۱
یکی از هیئت های زنان حاضر در کنفرانس یکن در پایان این کنفرانس به زبان آورد، می توان بازتابگر روند و دستاوردهای همایش یکن دانست. چهارمین کنفرانس جهانی زنان که روز ۱۳ شهریور (۴ سپتامبر) با تصویب یک برنامه عمل به کار خود پایان داد. بحث و کشاکش میان نمایندگان بنیادگرایان مذهبی اعزامی از کشورهای همچون جمهوری اسلامی ایران، سوئد، واتیکن و... با نمایندگان پیشرو و مترقی کنفرانس تا آخرین شب نیز ادامه داشت و دست آخر نیز هیئت های سی کشور از پذیرش برخی از مواد برنامه عمل سرباز زدند.

به عقیده بسیاری از ۴۰۰۰ نماینده ای که از سوی سازمانهای غیر دولتی به کنفرانس اعزام شده بودند نتایج کنفرانس صرفاً به دفاع از حقوق فعلی، زنان در قبال دست اندازی و ایتیکان در برخی کشورهای اسلامی محدود شود در عمل تأیید نشد. یکی از موضوعات مورد اختلاف در کنفرانس "حقوق جنسی" زنان بود که حق انتخاب آزادانه همسر، روابط جنسی پیش از ازدواج و نیز عدم تبعیض نسبت به همجنس گرایان را در برمی گیرد. این اصطلاح به خاطر پافشاری واتیکن، جمهوری اسلامی و سوئد از متن برنامه مصوبه کنفرانس حذف شد و جای آن را "حق زنان در تعیین امور سرنشست خویش گرفت که هر کس مطابق با دیدگاه و

هوایمای ربوده شده
با ۱۷۴ مسافر به تهران برگشت

جباری روز سه شنبه وقتی که هوایمای مسافربری به نزدیکی جزیره کیش رسید، اسلحه به دست وارد کابین خلبان شد و با تهدید از وی خواست هوایمیا را به سوی فرودگاه زهران در عربستان سعودی هدایت کند.

روزنامه های جمهوری اسلامی به نقل از خلبان هوایمیا گزارش های اسرائیل را نادرست خواندند و نوشتند: بلافاصله پس از فرود هوایمیا، نیروهای امنیتی فرودگاه آن را محاصره کردند و به این بهانه که هوایماریای دیگری نیز ممکن است در داخل هوایمیا باشد به طور خشونت آمیزی وارد هوایمیا شدند، سرنشینان و هوایمیا را مورد بازجویی و بازرسی قرار دادند و مسافران را به اجبار از هوایمیا پیاده کردند و به یک سالن محقر انتقال دادند. وی افزود هیچ یک از مسافران و اعضای کادر پرواز حاضر به ماندن در اسرائیل نشدند.

روز سه شنبه مطبوعات اسرائیل اعلام کرده بودند که ۵ تن از مسافران هوایمیا خواستار پناهندگی سیاسی از اسرائیل شده اند. این خبر روز چهارشنبه از سوی جمهوری اسلامی و اسرائیل تکذیب شد و رادیو اسرائیل اعلام کرد تاکنون هیچ یک از مسافران هوایمیا ربوده شده تقاضای پناهندگی نکرده اند. گزارش دیگری حاکی است که این ۵ تن تقاضای پناهندگی کرده بودند اما دولت اسرائیل به دلیل مصالح خود موافقت نکرده و آنان را به اجبار به ایران بازگردانده است.

ریابنده هوایمیا در اسرائیل در بازداشت به سر می برد. دادگاه اسرائیل روز جمعه ۳۱ شهریور بازداشت وی را به مدت ۱۵ روز دیگر تمدید کرد. دولت اسرائیل اعلام کرده است که جباری پس از تصمیم دادگاه، به صلیب سرخ جهانی تحویل داده خواهد شد تا درباره او تصمیم بگیرد. درباره سرنشست مسافرانی که تقاضای پناهندگی شان رد شد و به اجبار به ایران اعزام شدند گزارشی انتشار نیافته است.

بقیه از صفحه ۱
جنوب اسرائیل به زمین نشست. در پی ربوده شدن هوایمیا مسافربری و احتمال ورود آن به خاک اسرائیل، در تهران و تل آویو جلسات فوق العاده ای با حضور مقامات برجسته سیاسی و امنیتی برای رویارویی با مسئله تشکیل شد و ماموران چند فرودگاه اسرائیل پیش از آن که هوایمیا ایران وارد فضای آن شود به حال آماده باش درآمدند. اسحاق رابین نخست وزیر اسرائیل پس از مشاوره با اعضای "کمیته امور امنیت ملی" دستور داد هوایمیا مسافربری "کیش ایر" را برای فرود در خاک اسرائیل به پایگاه نظامی "اودا" در صحرای عقب هدایت کنند.

ریابنده هوایمیا رضا جباری به محض آن که هوایمیا در فرودگاه "اودا" به زمین نشست خود را به نیروهای اسرائیلی تسلیم کرد.

گزارش های مستشره از سوی اسرائیل و جمهوری اسلامی درباره چگونگی حادثه ربوده شدن هوایمیا متفاوت و متناقض هستند. جمهوری اسلامی معتقد است که ریابنده هوایمیا با دولت اسرائیل تپانی کرده بود و اسرائیلی ها پیش از آن که هوایمیا وارد فضای آن کشور شود از قبل برای فرود هوایمیا در پایگاه نظامی "اودا" تدارک دیده بودند. اسرائیل با تکذیب اتهام جمهوری اسلامی می گوید: ما وقتی مطلع شدیم که اردن و عربستان سعودی، به هوایمیا مسافربری اجازه فرود ندهاند و هوایمیا با کمبود سوخت مواجه است به دلایل انسانی و سوانه با فرود آن در "اودا" موافقت کردیم.

رادیو اسرائیل به نقل از رضا جباری ریابنده هوایمیا، در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه گزارشی داد که جباری از ماه پیش تصمیم داشت از ایران خارج شود. وی مخالف رژیم است و از آنجا که امکان فعالیت سیاسی در ایران نداشت دست به هوایمیا ربایی زد.

ضرورت و درستی مجازات سقط جنین های غیرمجاز دوباره مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد. امور جنسی: زنان از این حق برخوردارند که بدون فشار، تبعیض و خشونت درباره روابط جنسی خود و تعداد فرزندان خویش تصمیم بگیرند. زن و مرد باید در این موارد توافق داشته باشند.

خشونت: خشونت بر علیه زنان در هر شکلی نقض حقوق بشر به شمار می آید و باید با آن مبارزه شود. از جمله این خشونت ها می توان از نژادپرستی، تسویه قومی و تجاوز جنسی چه به عنوان تاکتیک های جنگی و چه در محیط خانواده و نیز از افسراط گرایمهای مذهبی و ضد مذهبی نام برد. با آزارهای جنسی، خرید و فروش زنان و به فحشا کشاندن اجباری آنها باید مقابله کرد.

حقوق بشر: حقوق زنان جزء جدایی ناپذیر حقوق عمومی انسانهاست. این حقوق غیرقابل خرید و فروش، تکنیک ناپذیر و جهانشمولند، دولت ها باید این حقوق را مورد حمایت قرار دهند. دختران: سقط جنین با هدف کشتن جنین دختر و نیز سر به نیست کردن دختران شدیداً قابل تعقیب و مجازات است. دولت ها باید با تبعیض در مورد دختران در اموری همچون تقذیه، آموزش و بهداشت مبارزه کنند. ختنه آلت جنسی دختران را نباید تحمل کرد.

مسائل مالی: تقسیم مجدد امکانات و منابع و نیز کاهش هزینه های تسلیحاتی برنامه های اجتماعی و حمایت از زنان از خواست های میرم کنفرانس است.

کنفرانس جهانی زنان در پکن برای هیچ کشوری تهدید آور نیست و تنها توصیه می شود که در برنامه ریزیها و قانونگذاریها به آنها توجه شود. اما همین مصوبات دستمایه بازرسی برای زنان پیشرو و مبارز سراسر جهان برای تحمیل حقوق و آزادیهای خود به دولت ها است.

برخی از محورهای "برنامه عمل" کنفرانس فقر: نزدیک به ۹۰۰ میلیون زن در سراسر جهان و به ویژه در کشورهای در حال توسعه در فقر شدید بسر می برند. دسترسی آنها به وام، زمین و آموزش باید بهبود یابد. برنامه های اشتغال برای همه کشورهای در حال توسعه و نیز کشورهای صنعتی جهت رفع بیکاری از ضرورت های میرم است. کار بی مزد و اجرت زنان باید ارزیابی شده و به عنوان کار سازنده و خلاق به حساب آید.

سلامتی و بهداشت: تأمین پزشکی و بهداشتی زنان و دختران باید بهبود یابد و برای همه قابل دسترس شود. برنامه های تنظیم خانواده باید به اجرا درآیند و زنان و دختران تحت پوشش برنامه های آموزش ضد آیدز قرار گیرند. سقط جنین: توافق کنفرانس قاهره در مورد سقط جنین مورد تأیید قرار می گیرد. بر اساس این توافق سقط جنین نباید یکی از روشهای تنظیم خانواده باشد. در کشورهایی که سقط جنین مجاز است باید فارغ از هرگونه خطری برای زنان به اجرا درآید. کنفرانس پکن طلب می کند که مصوبات

خبرهای کوتاه

تاریخ ثبت نام داوطلبان نمایندگی مجلس

دهم بهمن ماه به عنوان تاریخ آغاز ثبت نام داوطلبان نمایندگی دوره پنجم مجلس شورای اسلامی اعلام شد. تابش معاون سیاسی و اجتماعی وزارت کشور رژیم، آخرین مهلت ثبت نام را پایان وقت اداری شانزدهم بهمن ماه دانست. قرار است در پایان مهلت ثبت نام هیئت های اجرائی تحت نظارت شورای نگهبان "صلاحیت" کاندیداها را بررسی کنند. در عین حال شورای نگهبان از مدتی پیش به هیئت های اجرایی دستور داده است که در صورت رد صلاحیت کاندیداها در ادوار قبلی انتخابات مجلس شورای اسلامی، بررسی مجددی صورت ندهند و عدم صلاحیت آنان را محرز تلقی کنند.

اعتراض به رفتار دولت ترکیه با پناهجویان

در اطلاعیه ای که این روزها با امضای جمعی از مردم ستم کشیده ایران، انجمن ناشران، جمعی از اعضای کانون وکلا، جمعی از خبرنگاران آزادی خواه، جمعی از دانشجویان دانشگاه های تهران، شریف، امیرکبیر، علم و صنعت، جمعی از خانواده های زندانیان سیاسی و جمعی از کسبه و اصناف و بازاریان تهران در شهر تهران دست به دست می گردد از مردم خواسته شده است که در برابر سفارتخانه های ترکیه و سازمان حقوق بشر و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل گرد آیند و نسبت به رفتار حکومت ترکیه با پناهجویان ایرانی اعتراض کنند.

کاهش شمار دانش آموزان

به اعتراف معاون آموزش و پرورش شهرستان اراک از شمار دانش آموزان ابتدایی امسال نسبت به سال گذشته به میزان پنج درصد کاسته شده است. این در حالیست که جمعیت محتاج آموزش کودکان در سنین تحصیلات ابتدایی کماکان در حال افزایش است و کاهش شمار دانش آموزان ابتدایی نه به علت کاهش تعداد کودکان بلکه بر اثر در اختیار قرار ندادن امکانات آموزشی به آنان می باشد.

دریاچهی هامون خشک می شود

براساس گزارش روزنامه ی همشهری، دریاچه ی هامون که حیات و شادابی سیستان بشدت به آن وابسته است رو به خشکی و نابودی می رود و اقدامی اساسی در جهت نجات آن صورت نمی گیرد. رودخانه ی هیرمند عمده ترین رودی است که پس از گذشتن از مسیری طولانی در خاک افغانستان به دریاچه ی هامون می ریزد. استفاده ی بی رویه از آب این رودخانه در سال های اخیر، دریاچه ی هامون را در معرض نابودی که فاجعه ای زیست محیطی در منطقه محسوب می شود، قرار داده است.

توقیف یک هفته نامه در گیلان

انتشار هفته نامه ی "کادح" که فعالیت خود را از چهار سال پیش در شهر رشت آغاز کرده بود از روز چهاردهم تیر ماه توسط اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان گیلان ممنوع شد. این اداره علت جلوگیری از ادامه ی فعالیت این نشریه را چاپ داستان های توهین آمیز و مبتذل، جوسازی علیه مسئولان نظام و اخاذی از شرکت ها و ادارات دولتی ذکر کرده است.

ریاضیدان جوان ایرانی "مرد سال آکسفورد"

جمشید درخشان نابغه ی ایرانی در نتیجه ی موفقیت های علمی خود توانست بطور همزمان بزرگترین جایزه ی ریاضی سال ۱۹۹۵ آکسفورد و بزرگترین جایزه ی مربوط به مهم ترین رساله ی دکترای علوم ریاضی این دانشگاه را بدست آورد و عنوان "مرد ریاضی سال ۹۵ دانشگاه آکسفورد" را کسب کند. وی کمتر از ۲۰ سال سن دارد و بعلاوه فعالیت های علمی خود موفق شد در ۱۷ سالگی بطور رسمی وارد دوره ی دکترای ریاضی دانشگاه آکسفورد شود و بعد از یکسال تحقیق و تحصیل در این دانشگاه و اثبات چندین قضیه معروف ریاضی و ارائه ی آنها در مجامع علمی انگلستان، فرانسه و ایتالیا از طرف این دانشگاه به سمت محقق ارشد ریاضی برگزیده شد.

رئیس مجلس: از شهرداری تحقیق می کنیم

ناطق نوری رئیس مجلس شورای اسلامی گفت که تحقیق و تفحص از شهرداری تهران اشکال آیین نامه ای ندارد. چندی قبل ۷۴ تن از نمایندگان مجلس طی نامه ای، رای گیری تحقیق و تفحص شهرداری تهران را مغایر با آیین نامه ی داخلی مجلس دانسته و آنرا به دلیل کلی بودن و ابهام موارد آن قابل طرح ندانسته بودند. رئیس مجلس گفت که این تحقیق و تفحص ادامه پیدا می کند.

مسافران به جمهوری آذربایجان باید ویزا بگیرند

براساس توافق جدید وزارت خارجه ی جمهوری آذربایجان و سفارت ایران در باکو، مقرر شد که سفارتخانه های دو کشور در تهران و باکو در قبال ارائه ی بلیت هوایمیا سرعاً نسبت به دادن ویزا به اتباع دو کشور اقدام کنند. براساس این توافق مقرر شد که مسافران ایرانی که با هوایمیا و کشتی از تبریز یا انزلی به باکو سفر می کنند، ویزای ورود به جمهوری آذربایجان را از وزارت امور خارجه ی این جمهوری در باکو بگیرند.

سختی؟ کدام سختی؟ جانمان درمی آید

قسمت اول

امروز شماره ۷ انتشار یافته شاید تنها گزارش مستند در این زمینه باشد که گوشه‌ای از شرایط کار و زندگی روستاییان کشور را بازگو می‌کند. این گزارش حاصل دیدار و گفتگو با شش زن کشاورز است و پیام امروز می‌نویسد: این گفتگوها که در محل روستائی در مازندران انجام گرفته - که به مفهومی حاصلخیزترین، ثروتمندترین و آبادترین بخش کشاورزی کشور به حساب می‌آید - نشان می‌دهد که روستاییان گاه روزها تنها با نان و چای گذران می‌کنند، و حتی برای شالی کاری چکمه به پا ندارند تا رماتیسم نگیرند و روزانه چند ساعت فقط برای آوردن آب آشامیدنی وقت صرف می‌کنند و آن روستای دیگر حتی حمام بهداشتی ندارند.

بی‌بی گریلو اهل روستای پس پشته است و ۵۰ سال دارد. پنج هکتار زمین دیم از شوهرش به او و دیگر همسر شوهرش و ۱۳ فرزندشان رسیده است. درآمد فرزندان را فراهم کند. از شغلش و حرفه‌ای که می‌داند می‌پرسیم. می‌گوید: شغل من کشاورزی است، از جمع کردن بادم تا دروی گندم و شالی کوبی و هر کار دیگر مربوط به کشاورزی. او با کار دستی ناآشناست و علاقه‌ای هم به هنرهایی از این دست ندارد. وقتی از سختی‌ها و مشکلات کار کشاورزی جویا می‌شویم می‌گوید: سختی؟ کدام سختی؟ جانمان در می‌آید، کار ما خیلی سخت است. از ساعت ۶ صبح تا ظهر کار می‌کنیم و بعد از نهار دوباره تا ۶ بعد از ظهر مشغول کاریم. عادت به پوشیدن چکمه هنگام نسیم‌کندگی می‌گوید: از این حرفها گذشته، فکر می‌کنید برای چه اینقدر فرسوده شده‌ایم؟ با این حال می‌گوید اگر سالم باشد و بتواند کار کند راضی است.

بی‌بی گریلو در پاسخ اینکه آیا پسرهایش به او کمک

می‌کنند می‌گوید نمی‌توانند کمک کنند. هر کدامشان دو فرزند دارند. با روزی ۲۰۰ تومان درآمد چه انتظاری از آنها می‌توانم داشته باشم. در مورد کار بر روی زمین به ارث رسیده از شوهرش می‌گوید: اگر از این زمین چهار من هم سهم من شود برای شخم آن دچار مشکل هستیم، زیرا هزینه شخم این مقدار زمین با تراکتور هفت هزار تومان خواهد شد که پرداختش برایش مشکل است.

بی‌بی گریلو از بی‌سواریش پشیمان است و جوانهای امروز را که فرزندان کمتری دارند "زرنگ" می‌شناسد...

خانم شاه نسا معش او ۴۰ ساله

را در روستا حفظ کرده‌اند. شاه نسا می‌گوید با آغاز فصل کشت، کارش را از ساعت ۴ بامداد شروع می‌کند و تا ۶ بعد از ظهر ادامه می‌دهد. نهار را که ماش پلو، تخم مرغ، سیب‌زمینی و چیزهایی از این قبیل است بر سر زمین و در زیر باز می‌گردد. به دلیل گرانی گوشت غذای گوشتی نمی‌خورند.

در پاسخ اینکه از نصفه کاری چه مقدار بربخ سهم می‌برد می‌گوید: سال گذشته ۲۵ کیسه بربخ سهم ما شد که با فروش نیمه‌ای از آن لباس برخی از نیازهای بچه‌ها را فراهم کردیم. درباره تحصیل فرزندانش با خوشحالی می‌گوید: شش فرزند مدرسه رو دارم و دختر بزرگم سال چهارم دبیرستان است. به نظر شاه

از روستای پس پشته و مادر ۷ فرزند. بیسواد است و تنها خواندن قرآن را می‌داند. علاوه بر کار بر روی یک هکتار زمین دیمی که از پدرش به ارث برده با نصفه کاری روی زمین‌های دیگران روزگار می‌گذراند. او "نصفه کاری" را چنین تعریف می‌کند: زمین دار زمین را در اختیار ما قرار می‌دهد و تمام کار کاشت، داشت و برداشت بر عهده نصفه کار است. در پایان محصول بدست آمده بین نصفه کار و صاحب زمین تقسیم می‌شود. صاحبان زمینها معمولاً در شهرها زندگی می‌کنند و زمینهایشان خیر، مردها می‌گویند خسته‌اند و

نسا مشکل عمده روستای پس پشته آب است. می‌گوید رودخانه از ما قران را می‌داند. علاوه بر کار بر روی یک هکتار زمین دیمی که از پدرش به ارث برده با نصفه کاری روی زمین‌های دیگران روزگار می‌گذراند. او "نصفه کاری" را چنین تعریف می‌کند: زمین دار زمین را در اختیار ما قرار می‌دهد و تمام کار کاشت، داشت و برداشت بر عهده نصفه کار است. در پایان محصول بدست آمده بین نصفه کار و صاحب زمین تقسیم می‌شود. صاحبان زمینها معمولاً در شهرها زندگی می‌کنند و زمینهایشان خیر، مردها می‌گویند خسته‌اند و

آب آوردن کار زندهاست. بچه‌ها هم، آنها که بزرگترند و عقل رس، دلشان به حال ما می‌سوزد یک دبه آب می‌آورند و پس از آن از درد ناله می‌کنند. از او می‌پرسیم آیا شوهرتان در کارها با شما مشورت می‌کند؟ پاسخ می‌دهد معمولاً با من مشورت می‌کند. از فعالیت زنانی مروج در روستا و بهره‌گیری از آموزش آنان می‌پرسیم. می‌گوید: برای پرورش کرم ابریشم به ما آموزش دادند و هم اکنون یک جعبه نوغان داریم که ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان درآمد آن است. آموزش خوبی بود.

سرو ناز ممش‌لو از مشکل آب حمام غیر بهداشتی خزینه‌ای و ضبط زمینهایش بوسیله جنگلبانی شکایت دارد و از ما می‌خواهد برای اثبات گفته‌هایش سری به حمام خزینه‌ای ده بزیم که صبحها زنها و می‌کنند.

از او سراغ پولدارهای ده را برای کمک به ساخت حمام می‌گیریم. می‌گوید: در این ده پولداری نیست و برای ساخت حمام و آب آشامیدنی دولت باید همت کند. از تغذیه خانواده‌اش جویا می‌شویم. بر این باور است که سر جنگلبانی در حلق مردم ظلم کرده‌است چون با نهال کاری جنگل اجازه "چرا" به دامها نمی‌دهد. بنابراین دامی نداریم اگر بربخ پیدا کنیم اش درست می‌کنیم و اگر گوجه داشته باشیم خورش.

می‌گوید: چرا دو تا مرغ داریم. چرا بیشتر نگه نمی‌دارید؟ این کار را کردیم. چوجه هم تولید کردیم؛ اما بیماری آنها را از بین برد.

چرا از اداره دامپزشکی کمک نمی‌گیرید؟ اوایل انقلاب از اداره دامپزشکی برای واکسن مرغها می‌آمدند، اما این کار ادامه نیافت. در ماه چند بار غذای گوشتی می‌خورید؟

اگر بتوانیم ماهی یک مرغ و یا یک کیلو گوشت می‌خریم. اگر امکانش نباشد در سال دو تا مرغ هم نمی‌خوریم. روزهایی پیش می‌آید که تنها با نان و چای گذران می‌کنیم.

به بچه‌ها هم همین غذا را می‌دهید؟ البته هرچه پدر و مادر بخورند، بچه‌ها هم باید بخورند. غذای روستایی اصلاً همین است. ما همه دلمان می‌خواهد روزی یک مرغ بخوریم.

ماست و پنیر چه مقدار مصرف می‌کنید؟ از آن نگویید. از زمانی که جنگل کاری شد و دامها ازین رفت دیگر شیری نداریم. سه هکتار از زمینهای ما را نهال کاشتنده که شوهرم شکایت کرده‌است. به ما ظلم شده است و زندگی ما سخت می‌گذرد.

توضیح مفصل ما در مورد اینکه نابودی جنگلها سرانجام به نابودی زمین کشاورزی ختم می‌شود و اینکه فرزندان شما زندگی به مراتب سخت‌تری در پیش خواهند داشت ۷ تأثیری در باور او نداشت. از سرو ناز در مورد سن ازدواج دختران در ده می‌پرسیم. می‌گوید سالهای قبل در سیزده، چهارده سالگی به خانه شوهر می‌رفتند ولی امروز در ۱۸، ۲۰ سالگی ازدواج می‌کنند.

چرا سن ازدواج تغییر کرده‌است؟ چون دخترها درس می‌خوانند و پسرها هم بعد از ۲۲ سالگی و گذراندن خدمت سربازی می‌توانند ازدواج کنند.

آیا دخترها پس از پایان دوره دبیرستان در ده می‌مانند؟ پاسخ می‌دهد معمولاً به سبب نداشتن آب و حمام ده را ترک می‌کنند.

پسرهای ده برای کسب و کار چه می‌کنند؟ آنها که سواد ندارند به تهران می‌روند و آنها که با سواد هستند به گنبد و مینو دشت می‌روند.

وزیر بازرگانی:

درآمد سرانه نفت در سال ۱۴۰۰ به ۱۵/۸ دلار خواهد رسید

رئیس شرکت مایکروسافت ثروتمندترین فرد جهان است

از ژان ۹ میلیارد دلار، بل ساکر از سوییس با ۸/۶ میلیارد دلار، تسای وان لین از تایوان ۸/۵ میلیارد دلار، کنت تامسون از کانادا با ۶/۵ میلیارد دلار، لی شائوکی از هنگ کنگ ۶/۵ میلیارد دلار، چونگ جوی ونگ از کره جنوبی ۶/۲ میلیارد دلار و لی کاشینگ از هنگ کنگ ۵/۹ میلیارد دلار.

ثروتمند ژاپنی - تسوتومی - که در این لیست در ردیف چهارم قرار گرفته، تا چند سال پیش با ۲۰ میلیارد دلار دارایی در مقام نخست قرار داشت. اما بر اثر نوسانات قیمت مستغلات ۱۱ میلیارد از ثروت خود را از دست داد.

ملی بوده‌اند، به قیمت ۳ میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان، که بیست در صد آن نقد پرداخت شده و بقیه قرار است در اقساط ۴ ساله پرداخت شود، به بخش خصوصی فروخته شده‌اند. به نوشته "اخبار" این دو کارخانه ۵ میلیارد و یکصد میلیون تومان به اضافه ۱۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان، ارزش داشته‌اند.

روزنامه سلام نیز در این زمینه نوشت، سازمان صنایع ملی ایران هیچ گونه توضیحی در مورد این گزارش نداده است و تنها قولی که داده شده این است که به زودی "پاسخی قاطع" داده خواهد شد!

کارگران به حراج کارخانه‌ها اعتراض می‌کنند

در طی چند ماه اخیر چندین حرکت اعتراضی بزرگ کارگری در دو استان شمالی کشور و تهران رخ داده است که دلیل همه آنها اعتراض به واگذاری این کارخانه‌ها به بخش خصوصی بوده است. پیش از اعتراض کارگران در قائم شهر، اعتراضاتی در دو کارخانه "پارس شهاب" و "پارس خزر" نسبت به واگذاری کارخانه‌های فوق به بخش خصوصی صورت گرفت. بنا به نوشته روزنامه "اخبار"، دو کارخانه مذکور که تحت پوشش سازمان صنایع

مأموران امنیتی ده‌ها تن...

بقیه از صفحه ۱ گسترده کارگران صورت گرفت. کارگران از روز ۱۸ شهریور ماه در اعتراض به اخراج‌های دسته جمعی و عدم پرداخت حقوق‌ها، جاده مقابل کارخانه را بسته و متحصن شده بودند. تحصن کارگران به دنبال اعتراضات متعددی صورت گرفت که از ابتدای سال جاری در این کارخانه وجود داشته است. بنا به گزارش‌های رسیده حقوق کارگران ۲۳ ماه بود که پرداخت نشده بود. مسئولان کارخانه قول داده بودند که حقوق‌ها را در شهریور ماه پرداخت

براساس گزارش توسعه انسانی سازمان ملل از نظر شاخص‌های توسعه انسانی ایران در ردیف ۸۷ قرار دارد

وضع بهتری داشته و در مرتبه ششم قرار گرفته بود. بنا بر گزارش فوق، ایران در سالهای ۹۲ - ۱۹۸۸ از نظر مرگ و میر کودکان در ردیف ۲۱، سوء تغذیه کودکان در ردیف ۸۷، و با ۵۶ درصد نرخ باسوادی (یا ۴۴ درصد نرخ بی‌سوادی) از جهت میزان جمعیت با سواد بزرگسال در ردیف ۵۹ در میان ۱۷۳ کشور جهان قرار داشت.

درباره اشتغال در گزارش سازمان ملل آمده‌است: طی سالهای ۹۲ - ۹۰ نسبت نیروی کار شاغل به کل جمعیت کشور، ۲۶ درصد بوده است. از این میزان، ۳۰ درصد در بخش کشاورزی، ۲۶ درصد صنایع و ۴۴ درصد در بخش خدمات مشغول کار بوده‌اند. آمار اشتغال همچنین نشان می‌دهد که از سال ۱۹۶۵ تا سالهای ۹۲ - ۹۰، از حجم اشتغال در بخش کشاورزی کاسته شده و میزان اشتغال در بخش خدمات افزایش یافته‌است. اشتغال در بخش کشاورزی از ۴۹ درصد به ۳۰ درصد کاهش یافته و خدمات از ۲۵ درصد به ۴۴ درصد رسیده‌است. در حالیکه سهم اشتغال در صنعت در تمام این سالها بدون تغییر مانده است.

براساس گزارش توسعه انسانی سازمان ملل از نظر شاخص‌های توسعه انسانی ایران در ردیف ۸۷ قرار دارد

در گزارشی از سازمان ملل متحد پیرامون توسعه انسانی در کشورهای مختلف جهان که در سال ۹۴ انتشار یافته است، ایران زیر حاکمیت رژیم اسلامی در میان ۱۷۳ کشور جهان در ردیف هشتاد و ششم قرار دارد.

این گزارش که بخش‌هایی از آن نیز در داخل کشور توسط سازمان برنامه و بودجه ترجمه و انتشار یافته است، شاخص‌هایی چون امید به زندگی به هنگام تولد، میزان و نحوه تغذیه، میزان مرگ و میر کودکان، در جمعیت باسوادان، میزان دسترسی به وسایل ارتباط جمعی و پاره‌ای شاخص‌های اقتصادی همچون تولید سرانه داخلی، میزان اشتغال، تورم و... را در نظر دارد.

براساس میانگینی از شاخص‌های فوق، ایران در مرتبه هشتاد و ششم قرار دارد. از نظر تولید ناخالص سرانه داخلی، ایران در ردیف ۶۴ قرار می‌گیرد. در سال مورد گزارش - سال ۱۹۹۲ - شاخص امید به زندگی به هنگام تولد، ۶۶/۶ بود که در مقایسه با کشورهای در حال توسعه کشور ما در جایگاه سی و دوم قرار داشت. این موقعیت از نظر میزان مصرف سرانه کالری ظاهراً

اجراهایی از شعر معاصر توسط شجریان و مشکاتیان

محمد رضا شجریان خواننده خوش آوای ایران که در سالهای نخستین انقلاب همراه با پرویز مشکاتیان، آهنگساز و سنتورنواز چیره دست ایران اجراهای نغز و به یاد ماندنی از موسیقی ایرانی را آرایه داده بودند، پس از یک وقفه چند ساله دوباره در یک تور اروپایی با هم به صحنه آمده‌اند و این بار آهنگ‌هایی را که بر پایه‌های از اشعار نیامی ساخته‌اند اجرا می‌کنند. کنسرت‌های شجریان و مشکاتیان تاکنون در لندن، ژنو، پاریس و لیل اجرا شده است، آنها با همراهی تنبک همایون شجریان، شعرهای "هست شب از نیما، قاصدک" از اخوان ثالث و "بودن و سرودن" از شش‌فهی کسککنی و... را برای علاقمندان اجرا می‌کنند.

به نظر می‌رسد که پس از اجراهای مکرر و غیر خلاقانه بر اشعار حافظ، سعیدی و مولوی، کمبود شعر ترانه و آواز از یکسو و رویکرد به ذائقه و سلیقه نسل معاصر از سوی دیگر، برخی از دست‌اندرکاران موسیقی سنتی ایرانی را نیز به استفاده از شعر

بنیادگذار "باباشمل" درگذشت

قرائت می‌شدند. بسیاری از دست‌اندرکاران مطبوعات و طنزنویسان معاصر هنوز هم بابا شمل را برترین نشریه طنز ایران می‌دانند.

رضانگنجه‌ای نیز به سان بسیاری دیگر از هنرمندان ایرانی، پس از انقلاب اسلامی از ایران مهاجرت کرد و به کشور سوئیس پناه برد.

نامه ناشران به رفسنجانی

۴۳ ناشر ایران به دنبال حمله گروه‌های فشار حزب‌الله به انتشاراتی یرغ امین و به آتش‌کشیدن آن طی نامه‌ای به رفسنجانی مسئولیت‌های دولت را در حفظ امنیت شغلی و حرفه‌ای ناشران یادآور شدند و نسبت به خطراتی که تداوم اینگونه اعمال برای نشر و تبادل افکار و آرا پدید می‌آورد هشدار دادند.

آموزش موسیقی خونی تازه می‌یابد؟

ماهانامه آدینه در شماره ۱۰۳ خود خبر داده است که حسین علیزاده، استاد برجسته و نوآور موسیقی ایرانی، پس از چندین ماه تامل و رایزنی با بزرگان موسیقی ایران، پیشنهاد سرپرستی هنرستان موسیقی پسران (تهران) را پذیرفته است. هنرستان موسیقی پسران از مهم‌ترین پایگاه‌های تربیت موسیقیدانان و آهنگسازان ایران در سالهای پیش از انقلاب بود و بسیاری از بزرگان موسیقی ایران، آموزش موسیقی را از این هنرستان آغاز کردند.

کار

رأبه دست دوستان خود برسانید!

به موجهای کوچک روزی نو در اقیانوس اطلس می‌نگرم
کشتی بر هر جانب کمانش، شره آب و کف و ژرفای غل‌زده
به رنگ سفید و آبی و گوگردین تن می‌دهد
دروازه‌های اقیانوس می‌لرزد
بر آبهای ماهی پرنده سیمین و زلال می‌جهد
من از تبعید بازمی‌گردم
من زمانی دراز بر آبها خیره می‌شوم
از فراز آنان به آبهای دیگر لبخند می‌زنم
موج رنج میهنم
آسمان روزی بلند تمام اقیانوس را می‌پوشاند
شب بازمی‌آید تا کاخ سبز عظیم راز را
در سایه‌اش ببوشاند

از مجموعه شعرهای "من هستم"

سروده پابلو نرودا

ترجمه فرامرز سلیمانی

شیلی، بیست و دو سال پس از فاجعه فناي فرهنگ مرگ

سیپتامبر هر سال یادآور خاطره‌هایی تلخ برای مردم شیلی است. دولت دمکراتیک و قانونی سالوادور آلنده در ۱۳ سپتامبر ۱۹۷۳ با کودتای خونین پینوشه و دارو دست‌انداختن از حکومت ساقط شد و در ۲۳ سپتامبر همین سال بود که پابلو نرودا شاعر پراوازه جهان و چهره افسانه‌ای ادبیات شیلی بر اثر فشار کودتاچیان که به تشدید بیماری سرطانش انجامید، چشم از جهان فرو بست.

شیلی اینک شش سالی است که از جنگال حکومت کودتاچیان قسما رهایی یافته و دولتی مبتنی بر انتخابات آزاد بر آن حکومت می‌کند. سالگرد کودتا و خاموشی نرودا فرصتی است برای نگاهی گذرا به روندها و گرایشهای فرهنگی و هنری در شیلی پس از پینوشه. به این منظور مطلبی را از روزنامه فرانکفورتر روندشاو انتخاب کرده‌ایم که ترجمه آن را در زیر می‌خوانید.

سربر آورد که به لحاظ شکل خود در قاره آمریکا بی‌سابقه بود. کمتر خلقی را می‌توان یافت که همچون شیلیایی‌ها در دوران نسبتاً دراز حکومت نظامیان این چنین کارا و کامیاب فرهنگ و هنر را به گستره اعتراض و مقاومت خود بدل کرده باشد و در کمتر کشوری همچون شیلی دست‌اندرکاران تئاتر، موسیقی، سینما، نویسندگی و... توانسته‌اند در شرایط ممنوعیت هرگونه فعالیت سیاسی و نبود نشریات مستقل و دگراندیش، از گستره تهدید شونده فعالیت خویش عرصه‌ای برای مخالفت با استبداد پدید آورند. این "فرهنگ زندگی" - نامی که شیلیایی‌ها در برابر "فرهنگ مرگ کودتاچیان" بر فرهنگ اعتراض و مقاومت نهاده بودند - در همه برسی سال ۱۹۸۸ که پینوشه قصد داشت از طریق آن به حکومت نظامیان مبنای قانونی دهد، نمود و تداومی برجسته یافت. روشنفکران و هنرمندان با صدور بیانیه‌های روشنگرانه متعدد، مردم را به "نه گفتن" به رژیم پینوشه برانگیختند و با بسط آگاهی دمکراتیک آنها، شکست سختی را به کودتاگران تحمیل کردند. نظامیان به پادگانها بازگشتند و ائتلافی از سوسیال‌دموکراتها و دمکرات مسیحی‌ها قدرت را به دست گرفت. آفرینندگان فرهنگ و هنر شیلی به خاطر نقشی که در عقب‌نشاندن استبداد و دیکتاتوری بازی کرده بودند توقع داشتند که در حکومت جدید از اعتنا و حمایت والایی برخوردار شوند، لیکن انتظار آنها در سطح محدودی برآورده شد و هیچگاه به سطح دوران آلنده، که دولت پشتیبان اصلی فعالیت‌های فرهنگی بود، نرسید.

در دوران حکومت پینوشه فعالیت‌های فرهنگی و هنری از هرگونه حمایت دولتی محروم بود و هنر و فرهنگ در نظر ژنرالها که

شیفته سینه چاک اقتصاد بی در و پیکر بازار بودند، جزو پدیده‌های لوکس به شمار می‌رفتند که پدید آورندگان و پذیرندگان آنها می‌بایست خود هزینه آنها را تأمین کنند.

سیاست فرهنگی دولت کنونی دارای دو شاخص عمده است: از یکسو فعالیت‌های هنری و فرهنگی در همه عرصه‌ها مورد حمایت قرار می‌گیرد، هر چند که برای این حمایت‌ها بودجه اندکی تخصیص می‌یابد. و از دیگر سو دولت می‌کوشد که بخش خصوصی را از طریق فعالیت‌های مالیاتی به حمایت از اینگونه فعالیت‌ها برانگیزد. در شیلی از قدیم وزارت جداگانه‌ای برای امور فرهنگ وجود نداشته و از این رو اقدامات و تصمیمات در مورد حمایت‌های فرهنگی و هنری از سوی موسسه‌ها و نهادهای گوناگونی صورت گیرد که این خود تا حدودی به تنوع منابع وامکانات در این زمینه راه برده است.

از نمودهای شاخص سیاست‌های فرهنگی جدید ایجاد "بنیاد فیلم" است. این بنیاد که در آن، هم بخش خصوصی و هم دولت مشارکت دارند، فعالیت‌های فیلمسازی را در شیلی مورد حمایت قرار می‌دهد و یکی از نهادهای بی‌تظیر در سراسر آمریکای لاتین است. علاوه بر آن، خود کارگردانها و تهیه‌کنندگان فیلم نیز نهادی به نام Cine Chile ایجاد کرده‌اند که هرکس می‌تواند با پرداخت ۱۵ هزار مارک به عضویت آن درآید. هر عضو می‌تواند برای تولید خود از سرمایه Cine Chile و وام ۱/۵ میلیون مارکی که دولت در اختیار این نهاد قرار داده بهره‌مند شود، به شرط آنکه مبلغ دریافتی را پس از نمایش فیلمش بازپس دهد. Cine Chile در سال، تولید ده فیلم هنری را مورد حمایت مالی قرار می‌دهد که برای بازار کوچک سینمای شیلی رقم چشمگیری است. گفتنی است که تلویزیون شیلی نیز با کمک‌های فنی و تدارکاتی خود به فیلمسازان، نقش برجسته‌ای در شکوفایی سینمای این کشور بازی می‌کند.

نه تنها فیلم، بلکه ادبیات نیز در شیلی به رونق و شکوفایی چشمگیری رسیده است. در دوران دیکتاتوری پینوشه امکان نشر آثار اقتصادی و دگراندیشانه تقریباً ممنوع بود. تنها با لغو سانسور در

سال ۱۹۸۳ بود که کتابهای تحلیلی در برخورد با گذشته اجازه نشر یافتند. پس از برکناری ژنرالها، نسل جدیدی از نویسندگان سر برآورده‌اند که با درس‌آموزی از تجربه پیشینیان خویش، رمانها و داستانهای متعدد و باارزشی خلق می‌کنند. این روند برای شیلی که تا کنون "کشور شعر" نام داشته تا حدودی بدیع و غیر متعارف است.

از نویسندگان جوان نیز همچون فیلمسازان کمتر کسی مستقیماً به دوران حکومت ژنرالها می‌پردازد. یکی از دلایل این امر را می‌توان بازتاب و تحلیل گسترده این موضوع در سایر رسانه‌ها از جمله روزنامه‌ها دانست. با این همه کودتا تجربه مشترک همه کسانی است که با قلم و آفرینش‌های هنری و نویسندگی سرو کار دارند و از این رو چنان که گفته شد آثار ادبی نیز اگرچه غیرمستقیم، از پرداختن به وضعیت قضایی سالهای پس از کودتا برکنار نیستند و علاوه بر آن برخورد نقدآمیز با روندهای اقتصادی که شیلی در دوران پینوشه در تبعیت از تیورهای تیولیرالی مکتب شیکاگو آغاز کرد و تأثیراتی که این روندها بر فرهنگ و ذهنیت مردم برجای گذاشته‌اند نیز موضوع بسیاری از آثار نویسندگان معاصر شیلیایی است. نویسندگان مهاجری نیز که با پایان یافتن دیکتاتوری به شیلی بازگشته‌اند تجربه مهاجرت را در تلفیق با رویدادهای روندهای شیلی دستمایه و سوزه آثار جدید خود ساخته‌اند، که بسیاری از آنها به لحاظ محتوا و جنبه‌های هنری قابل اعتنا و ستایش‌انگیزند.

نکته جالب در بازار نشر شیلی تیراژ حداقل ۱۵ هزار نسخه‌ای کتابهاست که با توجه به جمعیت پنج میلیونی و وجود تنها ۱۵۰ کتابفروشی در این کشور رقمی چشمگیر و در خور اعتناست. علت این امر را در فضای سیاسی و فرهنگی باز پس از پینوشه و علاقه و دل‌بستگی مردم به رشد فرهنگ و هنر بومی می‌توان جستجو کرد، امری که به تاتر نیز حیاتی دوباره بخشیده و سالن‌ها و مراکز تئاتر را به کوشش و فعالیت واداشته است. راست این است که دمکراسی به رغم همه مشکلات، فضایی پدید آورده که زمینه ساز زایش و شکوفایی خلاقیت هنرمندان و فرهنگ سازان شیلیایی شده است.

رفیق امیر ممبینی در گفتگو با "کار":

فرزندان کورش و کاوه همواره حرفی برای گفتن داشته‌اند

به منظور آشنایی بیشتر خوانندگان "کار" با مباحث کنگره چهارم سازمان، در این شماره با رفیق امیر ممبینی به گفتگو نشستیم. رفیق ممبینی در کنگره چهارم سندی به نام "برای نجات ایران" پیرامون خط مشی سیاسی ارائه داد و در کنگره از این سند دفاع کرد.

رفیق ممبینی، شما در کنگره چهارم طرحی جدا از سند شورای مرکزی در مورد خط مشی سیاسی سازمان ارائه دادید. ممکن است علت ارائه این خط مشی را بیان کنید، همانگونه که می‌دانید، نخستین بار در کنگره یکم من اعلام کردم که در بیکار برای دموکراسی سیاسی موضع دموکراتهای چپ با موضع دموکراتهای ملی در نهاد یگانه است (یا باید باشد)، و بر این پایه خواستار آن شدم که نیروی ما به جنبش ملی دموکرات داخل کشور بیوندد. از آن زمان من در سیاست بردازی همواره بر چند عامل تکیه کرده‌ام:

۱. برنامه حداکثر، ضمن نظارت بر برنامه حداقل، باید کاملاً از آن تفکیک شود.
۲. برنامه حداقل، در مقیاس کل نیروهای میلی - دموکرات ایران پایان دادن به استبداد و تأمین دموکراسی است. همگرایی فکری در آماج دموکراسی نباید با پیش کشیدن آماج های ناهمگانی به سوی واگرایی کشانده شود.
۳. مشی مبارزه باید از سنگر درون کشوری، و اساساً با سنجش وضعیت سیاسی و موقعیت جنبش در داخل کشور تدوین شود.
۴. برای جنبش دموکراتیک درون کشوری کاریست روشهای دموکراتیک مبارزه و بر این پایه مبارزه حقوقی با حکومت وقت و بیکار جدی در راه کسب حق فعالیت قانونی یک رکن پایدار در سیاست است. این جنبش با همان جدیتی که برای بسیج دموکراتیک مردم در برابر استبداد بیکار می‌کند، باید برای گذاردن تأثیر دموکراتیک بر حکومت وقت و کشاندن آن به سوی پذیرش دگرگونیهای مثبت نیز بیکار کند. این دو روند همچون دو جزء جدایی ناپذیر از یک کل واحد هستند. پیشرفت هر یک از این دو روند معمولاً روند دیگر را تقویت می‌کند.
۵. جنبش دموکراتیک باید بتواند سیاست خود را در چارچوب یک فرهنگ فرهیخته نوگرا، که جانمایه آن انساندوستی، دموکراسی، تجدد و خشونت زدایی و قانونیت است سازمان بدهد. چنین فرهنگی است که می‌تواند به تاریخ نفرت انگیز تکفیر و طرد و قصاص در بیکار سیاسی - عقیدتی این کشور شیطان زده پایان بدهد. تبکهارپهای استبداد حاکم چنان عظیم و هراس انگیز است که اگر پیشروترین نیروهای سیاسی چاره‌اندیشی نکنند، به جای جنبش دموکراتیک کشور می‌تواند در جنبش انتقام غرق شود.

رئوس اساسی تفاوت‌های خط مشی ارائه شده از سوی شما با خط مشی مصوب کنگره کدامند؟
سند مصوب کنگره در برگیرنده دو خط مشی است. یکی از آنها می‌گوید: مبارزه علیه استبداد نقش محوری دارد (پاراگراف ۶) - ما می‌گوئیم که گذار از طریق انتخابات آزاد صورت گیرد (پ ۳) - برای برگذاری انتخابات آزاد باید مقاومت رژیم خشی شود (پ ۳) - سازمان ما خواهان فعالیت آزادانه و علنی در کشور است و برای بدست آوردن این حق مبارزه می‌کند (پ ۸). خط مشی دوم می‌گوید: تلاش در راه غلبه بر موانع توسعه در صدر وظایف قرار دارد (پ ۱) - لازم است تحقق این سمت‌گیری استقرار حاکمیت دموکراسی است (پ ۲) - جمهوری اسلامی مانع است (پ ۵) - لذا

مردم ما ناگزیر از پایان دادن به حاکمیت جمهوری اسلامی و استقرار جمهوری مبتنی بر دموکراسی هستند (پ ۵). این خط مشی تا آنجا پیش می‌رود که حتی شکل فدرال جمهوری را هم مشخص می‌کند، بی‌آنکه در نظر بگیرد که این حکم به تنهایی چه تفرقه‌ای را می‌تواند در جنبش دامن بزند. سند مصوب، برنامه را با خط مشی روز مخلوط کرده است، به جای هدف (دموکراسی) بر مانع (رژیم) تأکید دارد، به جای داخل از سنگر خارج حرف می‌زند، به جای مانع زدایی در راه اتحاد دموکراتیک بر مرزبندیهای متعدد تأکید می‌کند. این خط مشی، خط مشی‌ای برای مبارزه در داخل ندارد. لازم است بگوئیم که ایرادهای من متوجه سند است و معتقدم که اگر فرصت بود رفقا خود بسیاری از این ایرادها را رفع می‌کردند.

ارزیابی شما از امکان تحقق "استراتژی موازی چیست؟ تا چه اندازه امکان وادار کردن حکومت به اصلاحات بنیادی را واقعی می‌دانید؟
استراتژی موازی از دو امکان مکمل بسیج دموکراتیک مردم و تأثیر دموکراتیک بر حکومت بهره‌مند می‌شود و هیچکدام را نافی دیگری نمی‌داند. از این رو امکان موفقیت آن از استراتژی‌های تک امکان بیشتر است. این استراتژی روشهای متکی بر خشونت جنگ و ترور و تخریب را رد می‌کند، در عوض بهره‌گیری از همه امکانات و راه‌های دموکراتیک را برای رسیدن به دموکراسی توصیه می‌کند. رابطه با بخش دوم پرسش باید بگوئیم، امکان تحول در حکومت با امکانات مردم برای تأثیر بر حکومت رابطه دارد. امکان تحول در حکومت بر ایند سه عامل است: عامل درونی، عامل مردم، شرایط کشوری و جهانی. عامل درونی تحول در جمهوری اسلامی، به دلیل هم پیوندی دین و سیاست از یکسو و ملوک‌الطوایفی و عدم تمرکز در حکومت از سوی دیگر همچنان - متأسفانه - بسیار بسیار اندک است. عامل مردم به لحاظ کیفی هنوز ناچیز است، چون مردم ما هنوز هم به دفاع از آزادی برنخاسته‌اند، و می‌توان گفت هیچ شناخت قابل اطمینانی از آزادی ندارند. گاندی گفته است که مردم خدا را به شکل نان می‌بینند. راست می‌گفت، مردم ما یک خدا بالای سر دارند و یک خرما پیش چشم. آنها فقط در پی خرما می‌توانند به رژیم فشار بیاورند و نه به هوای آزادی. از همین روست که فشار آنها بر حکومت بیشتر کمی است و نه کیفی؛ اما این کمیت می‌تواند در یک شرایط مساعد، با تأثیرگذاری سازمانهای سیاسی مترقی، به آفرینش یک کیفیت بیانجامد. عامل سوم، یعنی شرایط کشوری و جهانی می‌توان گفت نیرومند است. گریه باید موش بگیرد، حتی اگر گریه عابد باشد. جمهوری اسلامی ناچار است توجه خود را به این عامل بیشتر کند. از سوی دیگر، وقتی گفته می‌شود که جنبش باید برای عقب نشاندن حکومت فشار وارد آورد، بدین معنی نیست که پیشنهاد کننده بر امکانات موجود در حکومت تکیه می‌کند، نه! حتی ممکن است در لحظه ارائه پیشنهاد امکان دگرگونی نزدیک به صفر باشد. اما ما نمی‌توانیم بگوئیم که در شرایط گسترش جنبش و تشدید فشار داخلی و خارجی نیز این امکان ایجاد نمی‌شود یا افزایش نمی‌یابد. امکان تحول چیزی است

که باید برای واقعی کردن آن مبارزه کرد. ما برای بسیج مردم علیه استبداد نیز ناچاریم مدام سیاستها و کردار حکومت را پیش چشم مردم به نقد بکشیم و تفاوت خوب و بد و بدر را به آنها نشان بدهیم. با نفي هر گونه امکان دگرگونی در بالا چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ در گذشته‌های دور سرداران به هنگام حمله به دشمن گاهی پشت سر سپاهیان خود آتش روشن می‌کردند تا امکان عقب نشینی و در نتیجه شکست را کم کنند. امروزه سرداران سیاسی ما برعکس پشت سر دشمن و مخالف خود آتش روشن می‌کنند. کار برعکس می‌تواند نتیجه برعکس بیاورد.

شما آشتی ملی را یکی از عوامل تعیین‌کننده برقراری دموکراسی در کشور نامیدید و خواهان کاهش تنش و کین و ستیز در میان سه جنبش ملی، مذهبی، و چپ شده‌اید. در طرح شما نسبت به جریان هوادار سلطنت اظهار نظری نشده است. در این مورد چه نظری دارید؟

من از آن بخش بندی بیشتر سه گرایش عام را مورد نظر داشتم، و گر نه در مشخص بسیاری از جریانهای سیاسی آمیزشی از آن گرایشها هستند؛ مثلاً میلیون مذهبی، مذهبی‌های چپ، چه‌های ملی، و سلطنت طلبهای سوسیال دموکرات. جنبشهای هوادار پادشاهی در رده بندی بر پایه ماهیت به طور کلی بخشی از جنبش ناسیونالیستی یا ملی هستند. آنها از دیدگاه ایدئولوژیک نه بر امت و دین تکیه دارند و نه بر مردم و داد. آنها مانند دیگر میلیون سیمای بهتر خود را در تأکید بر ملت و ایران گرایی نشان می‌دهند. من بازگشت پادشاهی را ناممکن و نادرست می‌دانم، اما حکم واحدی در باره شاهان متعدد، پادشاهیهای متعدد و یا جنبشهای متعدد هوادار پادشاهی ندارم. خوب و بد در هر کجا و در هر جنبشی وجود دارد. دیگر اینکه، من آنچه را که می‌بایست درباره هواداران پادشاهی بگویم بسیار آشکار گفتم. در بند ۸ سند گفته شد: هر حزب و سازمان سیاسی، مستقل از اینکه چه گذشته و اکنونی دارد، حق دارد از آماج های دموکراتیک، پیشرفت خواهانه و دادگرانه دفاع کند، حق دارد بر سر هر یک از این آماجها دست همکاری و اتحاد به سوی دیگران دراز کند، و می‌بایست چنین دستی فشرده شود... در این فرمول "گذشته" به هواداران پادشاهی برمی‌گردد و اکنون به هواداران اصلاح طلب جمهوری اسلامی و هر نیروی حکومتی که بخواهد برای چاره‌جویی و بهسازی اوضاع با مخالفین خود وارد مشاوره شود. من درست نمی‌دانم که استراتژی با اظهار نظر مشخص درباره هر نیروی سیاسی دچار انجماد شود. درست این است که هر نیروی نیرویی حق داشته باشد با کم و کیف برخورد‌های خود به نیازهای کشور، ابتدا خود خویشتن را تعریف کند. کشور نیازمند راه‌آهن است و رضا شاه به این نیاز پاسخ می‌دهد. من این کار او را اساس قضاوت قرار می‌دهم نه گذشته قزاقی او را.

منظور شما از حاکمیت قانون که چند بار در سند آمده چیست؟ پذیرش قانون اساسی از سوی همه نیروهای سیاسی، یا قانون دیگری را در نظر دارید؟

ممبینی: حاکمیت قانون یا قانونیت اصل تعریف شده‌ایست و جزء ارکان دموکراسی است. استبداد حاکم در واقع به هیچ قانونی پای بند نیست و از این راه آسیبهای بسیار بیشتری به مردم و جامعه ما وارد می‌کند. فشار مردم برای متعهد کردن رژیم به رعایت قوانین مدرن، و نبرد آنان برای تغییر قوانین ارتجاعی مکمل

یکدیگر هستند. دیگر آنکه، تفسیر آزموده‌ترین نیروهای سیاسی کشور و برداشت بسیاری از شخصیت‌های ملی و مذهبی، از آن جمله تفسیر روحانیون رده نخستی چون آقایان شریعتمداری، طالقانی، منتظری، بهشتی، خویی و گلپایگانی این بود و هست که در همین قانون اساسی دگراندیش سستیز جمهوری اسلامی، آزادی احزاب به رسمیت شناخته شده است. اغلب رهبران جمهوری اسلامی نیز در حرف نمی‌توانند منکر این مسئله بشوند. ما در این زمینه دولت را به دلیل زیر پا گذاردن قانون آزادی احزاب مجرم می‌شناسیم و خواهان آزادی فوری و کامل فعالیت احزاب سیاسی هستیم.

یکی از خواستهای شما از حکومت "هدف قرار دادن پیشرفت فنی - اقتصادی"، پرهیز از راه های اختراعی و بی‌محتوای رشد و "منطقی کردن روند رشد کشور بر روند جهانی تجربه شده رشد" است. منظور شما از این "روند تجربه شده رشد" چیست؟

روند تجربه شده همان روندی است که اروپا و آمریکا و ژاپن بر آن سوار هستند و من ایرانی صادر کننده شمش و خشم و قالی و قصاص به اندازه دو عصر صنعت و دانش از آن عقب افتاده‌ام و امروز از بام حیام بوقلمی شاه بدبختی خود را به صورت دشنام نثار آن می‌کنم. همان روندی است که یک و نیم میلیارد جهان دومی سوسیالیست به دلیل نادیدن آن ناچار در برابرش علم انداختند و میلیاردها "جهان سومی" به علت نفهمیدنش هم سود و هم سرمایه را باختند! این روند شاید با آرزوهای دادخواهانه ما در تضاد باشد، اما آرزوهای زندگی خواهانه ما نمی‌تواند در تضاد با آن برآورده شوند.

مسأله این است، امروز یک راه رشد موفق بیشتر وجود ندارد، راه رشد آزاد اقتصادی. بدترین نام آن اقتصاد سرمایه‌داری است و بهترین نام آن اقتصاد آزاد. در آینده نزدیک این نامها نارسائی خود را آشکار خواهند کرد. این روند نه تنها سرمایه‌داری است و نه کاملاً آزاد. کاریکاتورهای این راه در کشورهای نارشد یافته مورد نظر نیست، بحث بر سر نسخه‌های اصلی است. ما ناچاریم این روند را به عنوان شالوده بپذیریم، آنگاه، بسته به اینکه چه آرمان و آرزویی داریم برای اصلاح و نزدیک‌تر کردن آن به نیازهای مردمی - بشری بکشیم. تفاوت نیروهای سوسیالیست یا برابری خواه با مخالفین سرمایه‌دار خود در نبرد آنها برای انجام اصلاحات سوسیالیستی و دادخواهانه در این روند است، و نه در انکار لُجوجانه آن. شاید روزی تراکم چنین اصلاحاتی بتواند ماهیت این روند را دست‌کم در گوشه‌ای از جهان تغییر دهد، اما چنین هدف نیکی تنها در صورت پذیرش واقعیت همین روند رشد و هماهنگ شدن اصلاحات قانونمندی های آن ممکن می‌شود. جهانی بودن این روند تنها به دلیل رایج بودن آن در جهان نیست، این روند در آستانه سده بیست و یکم می‌رود تا به یک سیستم یکپارچه و یک کل یگانه جهانی تبدیل شود. این روند می‌رود تا مرزهای سرمایه‌داری شناخته شده را پشت سر بگذارد و بر فراز یگانهای ملی - قومی و کشوری - منطقه‌ای، تمامی جهان را به هم بیاورد و در چنگ خود بگیرد. کشور ما پیش از انقلاب با این روند هماهنگ بود اما امروز گنج سرانه خود می‌چرخد. ما فرصتهای بسیاری را از دست داده‌ایم، اما اگر بیش از این تأخیر نکنیم می‌توانیم خود را به کاروان برسانیم. به هر گونه، فرزندان کورش و کاوه همواره حرفی برای تاریخ داشته‌اند.

حاکمیت بینیم بلکه در خود واقعیت اجتماعی؛ تئوری فیتسیم کالا بی‌مارکس در زمره ی چنین تعاریفست. با توجه به مطالب فوق من نفهمیدم که آن بند قطعنامه خط و مشی سیاسی سازمان که با هر گونه حکومت مبتنی بر سیادت ایدئولوژیک مخالف است چه می‌خواهد بگوید.

م. مزدک
اوت ۱۹۹۵

نچارب یک گروه یا طبقه ی اجتماعی خاصی را نما بندگی می‌کنند. سوم می‌توان ایدئولوژی را به مثابه ی ترویج عقاید ی قلمداد کرد که منافع اجتماعی معینی را توجیح می‌کنند. چهارم می‌توان سومین تعریف را کمی تنگ تر کرد و تنها آن عقاید و تصورات را که قدرت حاکمه را تحکیم می‌کنند ایدئولوژی نامید. بالاخره می‌توان ایدئولوژی را اندیشه‌هایی قلمداد کرد که نادرست و گمراه کننده‌اند بدون آنکه بخواهیم منشأ این اندیشه‌ها را در طبقات

ایدئولوژی چیست؟

کرد فردی که چنین فکری کند دچار توهم است. بین گمراه شدن و دچار توهم شدن اختلاف وجود دارد. کسی که یک بار با مدجان را با گوشی تلفن اشتباه بگیرد با کسی که هر روز به راز و نیاز با مدجان برخورد تفاوت دارد. آدم‌هایی وجود دارند که کوشش می‌کنند هر چه زود تر پولدار شوند به این خاطر ارزش های سرمایه داری را ترجیح می‌دهند بدون آنکه لزوماً این ارزش‌ها را درست بدانند. مردهایی وجود دارند که نظرات فمینیستی را به رسمیت می‌شناسند اما تمایلی نشان نمی‌دهند از امتیازات خود به عنوان مرد دست بشویند.

بطور کلی می‌توان ایدئولوژی را به چند صورت مختلف تعریف کرد. اول به صورت روند تولید اندیشه‌ها و اعتقادات و ارزش‌های زندگی اجتماعی؛ این تعریف به لحاظ سیاسی و شناخت شناسی خشی می‌باشد. دومین تعریف عبارت است از ایدئولوژی به مثابه ی اندیشه‌ها و اعتقاداتی (اعم از درست یا نادرست) که شرایط زندگی و

بقیه از صفحه ۹
مخدوش بودن تعریف می‌شود نیست حتا در صورتی که ایدئولوژی موضوع تجربه ی روابط اجتماعی باشد، این روابط قادرند تحت شرایط معین اجتماعی شامل ادعاها و اعتقادات نادرست باشند.

این به معنای آن نیست که ایدئولوژی ضرورتاً از عناصر نادرست تشکیل شده باشد، هر نظام اجتماعی حاکم قادرست اعتقاداتی را ترویج کند که قدرت او را تحکیم نماید بدون آنکه آنها غلط باشند.

به همان اندازه نادرست است که بگوئیم هر کوششی در جهت تقویت نظام اجتماعی حاکم ناشی از گمراهی بوده است. می‌توان مکانیسم روابط استثمارگرانه ی سرمایه داری را به خوبی شناخت و با این حال معتقد بود که این نظام علیرغم آنکه ناعادلانه است، بر هر آلت‌ناتیو دیگری ارجحیت دارد. چنین فکری البته از نقطه نظر سوسیالیستی گمراه کننده است، اما مشکل بتوان ادعا

تذکر ضروری

۱. مقالات صفحات دیدگاهها بیانگر نظریات نویسندگان آنهاست.
۲. هیئت تحریریه "کار" از نویسندگان مقالات برای صفحات دیدگاهها درخواست می‌کند، مقالات خود را حداکثر در یک صفحه "کار" تنظیم کنند.
۳. "کار" در خلاصه کردن مقالات و نامهای دریافتی، مجاز است.
۴. مقالات و نامهای رسیده پس فرستاده نمی‌شود.

نهضت ملی ایران و اصالت چپ

علی راسخ، از جبهه ملی ایران

نهضت ملی ما ایرانیان در این یک صد سال مبارزه میهنی سه خصلت عمده دارد! این نهضت، ۱- ضد استعماری، ۲- ضد استبدادی و ۳- ضد عقب ماندگی بوده است و چون هنوز هم هیچیک از این سه مشکل حل نشده است در زمان ما هم این سه ویژگی را دارا می باشد.

نگاهی به درون اردوگاه ملت در این مبارزه نشانگر این دو واقعیت دیگر نیز می باشد:

الف- از همان ابتدای کار تا به امروز عمدتاً منافع و مصالح تمامی ملت و حفظ و دفاع از آنها در متن مبارزه قرار داشته است، و نه تنها حفظ و دفاع از منافع قشر و گروه و یا طبقاتی خاص؛ بنابراین مبارزه ملی ما مبارزه ایست ملی، نه طبقاتی و یا دارای گرایش ویژه ای دیگر.

ب- نیروهای درگیر در صحنه در اردوگاه ملت متعلق به طبقه و یا قشر و گرایش ویژه ای نبوده و ایدئولوژی و حزب خاصی را ارائه نمی داده اند بلکه از بقال و عطار و تاجر تا اشراف و ایلداری و روحانی و مسلمان و زرتشتی و شهری و دهاتی انهم از تمامی نقاط کشور در این مبارزه حضور داشته اند و زن و مرد این مملکت جبهه ای همه گیر ملت را می ساخته اند.

بنابراین مبارزه ملی ما مبارزه ایست دارای محتوای ملی با شکل و ساختار جبهه ای. پس گزافه نیست اگر بگوئیم جبهه ملی یک جریان است که نام دیگری از نهضت ملی ایران می باشد و دکتر مصدق تنها آیین چیران را بگونه ای صحیح نامگذاری کرده است و اثر آن جبهه ملی نامیده است.

از همان آغاز مبارزه ما نیروی را در درون این جبهه می بینیم که بیشتر متاثر از سوسیالیسم است و با شخصیت هایی مانند سلطان زاده، حیدر عمو اوغلی و مجاهدان و سوسیال دموکرات های قفقاز و افراد متشکل در حزب عامیون اجتماعیون (حزب سوسیال دموکرات ایران) و دیگری چون فرخی و دکتر ارانی روبرو می شویم و بعد هم برجسته ترین شخصیت چپ ملی مصدق را در روانشاد خلیل ملکی و جدانشدگان از حزب توده می بینیم. و بالاخره افسران حزب توده و بسیاری از افراد بدنه ای حزب توده و بعد چریک های فدائی خلق و بالاخره جدانشدگان از حزب توده و جریانی که خود را چپ مستقل می نامد، همگی از جهاتی که در زیر خواهد آمد به تمامی یا از بسیاری از جهات همگام و مؤتلف جریان ملی بوده اند و هستند.

همچنین در طرف دیگر ملین، از همان آغاز، با شخصیت هایی برخوردار می کنیم از روحانیان بزرگ و ائمه جماعت محل و مذهبی های دیگری که چه در سطح بازارهای ایران و چه در قشر تحصیلکرده های جامعه با گرایش های مذهبی، از سه مرجع بزرگ صدر مشروطیت گرفته تا روحانیان نمایندگان مجلس به دوران حکومت ملی و پیش از آنان مدرس و میرزا ظاهر تنکابنی و آقا شیخ قاضی قاضی قاضی و آقا میرزا ابراهیم زنجانی تا آقا سید محمود طالقانی و آیت الله شیخ بهاء الدین محلاتی تا مهندس مهدی بازرگان و نهضت آزادی و جریان مجاهدین خلق به دوران محمد رضا شاه، که اینان جریان مذهبی ملی را در متن نهضت ملی ایران نمایندگی می کنند. در رابطه ای سبلی با این مبارزه مصدق، می توان گفت ما ملی مصدق، مذهبی مصدق و چپ مصدق داریم.

جریان چپ اصیل، از همان صدر مشروطیت چه در شخصیت سلطانزاده که با لنین و استالین درافتاد و بالاخره به فرمان استالین کشته شد (رجوع شود به نوشته های پژوهشگر گرامسی دوست عزیزم آقای دکتر خسرو شاکری)، تا به امروز در شخصیت چپ مستقل و سازمان چریک ها، چه اقلیت و چه اکثریت منهای حزب توده، و بخصوص نیروی سوم خلیل ملکی و همگامان امروز ما، سازمان سوسیالیست های ایران، هیچ تفاوتی با نیروهای ملی در

به هیچ می گرفت، خود ملی و دموکرات شده است و یکپارگی شجاعت و شهامت خلیل ملکی و یارانش را هم می داشت و مانند او جایگاه صحیح خود را هم در نهضت ملی ایران می یافت و اینگونه سرگردان نمی بود. اصولاً ملیون و رهبران نهضت های ملی جهان سوم نمی توانند خود را مدافع منافع ملت بدانند و عدالت اجتماعی را از مهمترین اهداف خود ندانند و دفاع از منافع و مصالح بیش از ۹۰٪ مردم فقیر، مریض، بیکار، بی سرپناه و بیسواد هر یک از کشورهای خود را خواه در آسیا، خواه در آفریقا و خواه در آمریکای لاتین محتوای اصلی مبارزه ملی خود قرار ندهند. مردانی مانند گاندی، نهرو، بن بلا، لومومبا، آئنده، ناصر، سادات، سوکارنو، قوام نکرومه، موگابه، نلسن ماندلا و بسیاری دیگر سوسیالیست و یا سوسیال دموکرات بوده اند. حزب ایران حزبی سوسیال دموکرات بوده و روانشاد آقای دکتر سنجابی در سال ۱۳۵۷ شمسی در راه شرکت در کنفرانس بین المللی سوسیالیست ها در کانادا، در پاریس با آیت الله خمینی ملاقات کرد و بالاخره مظهر نهضت ملی ایران و بنیانگذار جبهه ملی دکتر محمد مصدق با تعبیری ایرانی سوسیالیست بودن خود را بیان می کند. او در جلسه ۲۸ اذر ۱۳۲۳ که مسئله ای دادن امتیاز نفت شمال به روس ها با حضور کافتارزه در تهران و جانبداری حزب توده از اصرار روس ها گفت: "من به تمام مقرراتی که حمایت از رنجبر می کند معتقدم، من غیر از حمایت از این مرامی ندارم و نمی خواهم که کارگری به نفع سرمایه دار بیچاره و زبون شود. ایراد من به شما این است که مرام را از سیاست تفکیک نمی نماید." (سیاست موازنه ای منفی انتشارات مصدق شماره ۱۱ صفحه ۲۳۱)

تحول فکری خلیل ملکی و یارانش از جدا شدن از حزب توده تا پیوستن به نهضت ملی ایران به دبیری دکتر مصدق فقط دو سال طول کشید. و حالا از تب انقلابی که از کوبا و فیدل کاسترو و چه گوارا در سال های پنجاه میلادی شروع شد و در سال های شصت در اروپا و بخصوص در آلمان و فرانسه ای سال های ۶۷ و ۶۸ میلادی به اوج خود رسید و در آسیا هم با پیروزی های مائو در چین و بالاخره جنگ ویتنام و رهبری ژنرال جیاب و تئوری های جنگ های پارتیزانی چپ گرائی مسلحانه همه گیر گردید و در کشور ما ایران در چریک های فدائی و بخش مذهبی آن مجاهدین خلق تجلی یافت، مدتها می گذرد. روند این تحول از کمونیست های مسلح چریک فدائی به چپ ملی و دموکرات و چپ مستقل به رویم نزدیک به سی سال طول کشیده است. و حالا که ملک و ملت ما یکی از سخت ترین بحران های تاریخ خود را می گذرانند آیا برای شما چپ مستقل و چپ ملی و دموکرات خواه خود را چریک فدائی اکثریت بنامید و یا اقلیت و یا هر عنوان دیگری برخورد گذارید موقع آن نرسیده است که در نهضت ملی ایران جای شایسته ای خود را بیابید؟؟؟ و خلیل ملکی و خلیل ملکی های روزگار خود گردید و دین خود را به ملت ایران ادا نمایند؟ آیا جزئی ها، ظریفی ها، احمدزاده ها، پویان و صفائی فرهادی و توکلی و گلرخی و دانشیان و سلطانپور و مشایخی و کیانزاد و موسوی ها و دهها و دهها چپ و چریک فدائی دیگر کشته شدند که امروز شما با دست اندرکاران قتل و شکنجه ای آنها جلسه بگذارید و عهد و پیمان ببندید؟ و با اردوی پهلویست ها نشست و برخاست کنید؟ آیا این است رسالت شما که کمک به قدرت یابی وارتان محمد رضا شاه و ساواک و تجدید حیات دیکتاتوری سلطنتی کنید و یا به تقویت نیروی ملی و دموکرات بپردازید و در متن نهضت ملی ایران قرار بگیرید؟ ارزش انسان ها و جریان های سیاسی را با تشخیص صحیح هدفها، استراتژی ها و تاکتیک های آنان می سنجند تا تاریخ درباری ما و شما چه قضاوت کند.

آخر چو فسانه می شوی ای بخرد
افسانه ای نیک شو نه افسانه ای بد

آلمان ژوئیه ۱۹۹۵

تظاهرات بعدی خود را در روز ۱۶ مهر ماه با هدف "دفاع از ولایت" اعلام کرده است.

در تهران گفته می شود اوباشی که در روزهای اخیر در خیابانهای تهران به راه افتاده اند، همانها هستند که در برابر روزنامه سلام تظاهرات کردند و کتابفروشی "مرغ آمین" را آتش زدند. این گروه وابسته به آیت الله احمد جنتی یکی از بلند پایه ترین مقامات جمهوری اسلامی است و به اشاره او به این سو و آن سو فرستاده می شود. شایع است که جنتی که در راس سازمان تبلیغات اسلامی و ستاد مبارزه با منکرات قرار دارد، یک نیروی سه هزار نفری حزب الله برای سرکوب "مفاسد" تشکیل داده است.

وزیر اطلاعات:
جلسات را بر هم زده ایم
علی فلاحیان، وزیر اطلاعات و امنیت جمهوری اسلامی، در

مبارزه ضد استعماری نداشتند. حالا خواه استعمار روس باشد یا انگلیس و یا آمریکا و یا اسرائیل و بازار مشترک و یا هر استعمارگر دیگر که بخواهد به منافع و مصالح ملت ایران تجاوز کند. این تنها و تنها حزب توده می باشد که داغ ننگ نوکری اتحاد جماهیر شوروی را بر چهره دارد. آنهم نه فرد فرد اعضای حزب توده، بلکه دستگاه رهبری حزب توده است که در خدمت خارجی می بوده است. افسران حزب توده و بسیاری دیگر از توده ای ها در حقیقت مین پرستانی بوده اند که باورشان شده بود و به آنها باورانده بودند که حزب توده در خدمت ملت ایران است. چپ اصیل را من ملی مصدق و ما ملیون مصدقی از این جهت، از جهت مبارزه ضد استعماری چپ مصدق می دانیم و هیچ گونه امتیازی در این رابطه ما را بر آنان نیست. و اینچنین است ملیون مذهبی که آنها هم، حتا همین نظام جمهوری اسلامی، ضد استعمار خارجی هستند.

از نظر مبارزه ضد استبدادی هم از این جهت که ملیون مصدق ضد استبداد قاجار، ضد استبداد پهلوی ها و ضد استبداد جمهوری اسلامی هستند، هیچ تفاوتی میان ما و چپ اصیل نیست.

اینجا یک تذکر لازم است که بایستی تفاوت گذاشت میان استبداد آغا مجید خان و نادر شاه و شاپور ذوالکنتاف ساسانی که آنها مستبدان مستقل بودند با استبداد محمدعلی شاه و رضاشاهی و محمد رضا شاه که این استبداد همراه با استقلال نیست بلکه این استبداد در خدمت استعمار است. استعمار برای غارت کردن هستی ملی ما نیاز به کارگزارانی دارد تا آنها مستبدانه ملت را خاموش و کور و کر لال نگه دارند تا خود بی سر و صدا هرچه می خواهند از ما و ایران ما به غارت برند.

چپ اصیل پا به پای ملیون ایران با استبداد سلطنتی در خدمت استعمار و با استبداد جمهوری اسلامی با همه ی توش و توان خود مبارزه کرده است. این حیدر عمو اوغلی است که بمب زیر اتومبیل محمد علی شاه می گذارد، این میرزا کوچک خان و نهضت جنگل در شمال و شیخ محمد خیابانی در آذربایجان و حزب دموکرات و سوسیال دموکرات ها و سوسیال دموکرات های قفقاز و مجاهدان ارمنی به سرکردگی بیرم خان هستند به عنوان چند نمونه، که می توانند نشانی از آن همه فداکاری و همگامی چپ باشند که در کنار ملیون نهضت درخشان مشروطیت را می سازند و این خلیل ملکی و سوسیال دموکرات های نیروی سوم هستند که در کنار مصدق بزرگ اصالت چپ را در مبارزه ضد استبدادی تضمین می کنند و این احمدزاده ها، جزئی ها، سلطانپورها، گلرخی ها و بالاخره چریک های فدائی و چپ مستقل هستند که مبارزه ضد استبدادی را همراه با سوسیال دموکرات ها در کنار ملیون چه در داخل کشور و چه در خارج کشور چه در کنفدراسیون و چه در سازمان های دیگر از دوران محمد رضا شاه تا به امروز، علیه هرگونه استبداد و از جمله استبداد جمهوری اسلامی تداوم بخشیده اند. اصالت چپ در نهضت ملی ایران، به استثنای آن بخش مربوط به حزب توده و فرقه ای دموکرات، چه در مبارزه ضد استعماری و چه در مبارزه ضد استبدادی چه سلطنتی و چه جمهوری اسلامی، آن، بر تارک ایران زمین می درخشد و در صف مقدم مبارزه،

سپاه، وزارت اطلاعات و حزب الله...

بقیه از صفحه ۱

مقاومت بسیج استان تهران سخن می گفت، افزایش گردانهای عاشورا در پایتخت و تجهیز گردانهای کنونی را ضروری خواند و اعلام کرد بر شمار این گردانها افزوده خواهد شد و گردانهای موجود نیز از هر نظر تجهیز خواهند شد.

سپاه و بسیج در گردانهای عاشورا، بعد از شورش مردم اسلام شهر در جنوب تهران شتاب گرفته است و رژیم این واحدهای ویژه را در چهار چوب "نیروهای واکنش سریع برای مقابله با شورش های احتمالی آتی، به ویژه در تهران، ایجاد کرده است.

حزب الله در خیابانهای تهران در کنار اعلام آمادگی

فرماندهان سپاه برای مقابله با اعتراضات مردم، حزب الله دوباره در خیابانهای تهران به ایجاد وحشت و ضرب و شتم پرداخته است. طی دو هفته گذشته یک گروه از حزب الله با نام "انصار حزب الله"، خیابانهای تهران را جولانگاه خود ساخته است. این گروه برنامه "مانورها و راهپیمایی های امر به معروف و نهی از منکر" خود را نیز اعلام کرده است.

حزب الله وابسته به گروه فوق در روز ۵ شنبه ۲۳ شهریور با هدف "مبارزه با بدحجابی در تهران" تظاهرات کرد. اوباشی که بنا به گزارشها تعداد آنان در حدود سیصد نفر بود از میدان انقلاب به راه افتادند و با پیچیدن خیابان امیر آباد، در برابر پارک لاله اجتماع کردند. اوباش حزب الله در مسیر خود

زندانیان و فعالین سیاسی سابق و هم چنین کسانی که نامه های سرگشاده اخیر را امضاء کرده اند، دستگیر شده و مورد بازجویی قرار گرفته اند.

علیرغم همه اقدامات رژیم برای جلوگیری از اعتراضات مردم و گسترش فعالیت های سیاسی، هر روز خبرهای تازه تری از مبارزات مردم و کارگران و نیروهای سیاسی می رسد. اخبار برخی از این اعتراضات و فعالیت ها را در همین شماره "کار" جداگانه می خوانید.

با کمک های مالی خود

ما را در انجام وظایمان یاری کنید!

با سلام و آرزوی سرفرازی و پیروزی و نیز خسته نباشید به شما دوستان. نوشته‌ای را ارسال می‌دارم که در حال و هوای این روزها، سال روز شهادت رفیق محمود زکی پور، و به یاد خانواده پرمهرش که پناه بی‌پناهی من بود در ایام تعقیب و گریز، گفته‌ام.

اکنون که رابطه مستقیم من با عزیزانم میسر نیست، امیدوارم نوشته فوق قابل چاپ در کار باشد. نشان اینکه یاد رفاقت بی‌دریغ محمود زکی پور و خانواده پرمهرش در دلم زنده است تا زمانیکه نفس می‌کشم.

به یاد سیاوشان پرپر شده دیارم و گورهای بی‌نشانشان، تقدیم به زکی پور بزرگ

آه...

ای سیاوشان اهورایی
ای ستارگان به خون‌نشسته
دشتهای عشق و زندگی،
بر گورتان، از نامهاتان
حتی!
شب پرستان را!!!
که زگورهایتان نیز
بیم‌داشته‌اند.

اما...

سوگواران امید و مهر،
کوه وارگان دشت عشق،
این مادران روزهای ملاقات،
گاهان بیشمار اعدام،
چه شیدا!
چه عاشق!
آرمانهای قشنگ
زندگی شکوفه‌ها را
فریاد می‌کنند،

آه...

که سوگتان
حتی
فریاد زندگی و امید است.
رضا شفاعی - هلند

بار دیگر به دام نیفتید

هدف بریتانیا و رضاخان از "کشف حجاب" برخلاف ادعای خود مبنی بر تجددطلبی و تحلیل مورخین مارکسیست مبنی بر ایجاد بازار مصرف کالاها خارجی، چیزی جز تخریب هر چه عمیق‌تر ارزش‌های جامعه و ست کردن پایه‌های اعتقادی مردم نبود و متأسفانه تا حدود هم در جهت تحقق این هدف شوم، موفق گردیدند.

آموزنده است که بدانیم عمال رژیم زیر سلطه رضا خان به زور از سر زنان مسلمان حجاب برگرفتند و آنچنان در تخریب ارزشها در بین پاره‌ای از اقشار توفیق یافتند که حتی ۱۷ سال پس از پیروزی انقلاب اسلامی و علیرغم همه تلاشها برای زدودن آثار این تهاجم فرهنگی، هنوز نتیجه قطعی حاصل نشده است.

(نشریه عصر ما و شماره ۱۷ پی‌نوشت مقاله "مروری کوتاه بر تاریخ عصر ما").

در نشست روز بیست و پنجم یونی ۱۹۹۵ که توسط کمیته همبستگی هامبورگ با شرکت نمایندگان، حزب دموکراتیک مردم ایران، حزب دمکرات کردستان ایران، جمهوریخواهان ملی ایران، سازمان فداییان (اکثریت)، و مشروطه‌خواهان برگزار شد، نماینده جمهوریخواهان اظهار امیدواری می‌کرد نسبت به فعالیت سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و نشریه آنها به نام "عصر ما" و معتقد بود که اینان متحد استراتژیک جمهوری آینده ایران خواهند بود.

بدون آنکه بخواهم این ادعای نماینده جمهوری خواهان ملی ایران را رد و یا قبول کنم، با خواندن متنی که

قستی از آن را در بالا آوردم، این سؤال برام مطرح شد که اینان، یعنی مجاهدین انقلاب اسلامی که امروزه به قانون‌گرایی رسیده‌اند و در همین شماره نشریه شان در صفحه ۳ می‌نویسد: "نیاز به قانون آنچنان با زندگی ما عجین شده است که از فرط ظهور به چشم نمی‌آید." فی‌الواقع تلاش‌های ۱۷ ساله جمهوری اسلامی را برای حجاب موتورسوار حزب‌اللهی به خیابانها برای مرعوب کردن زنان، اسیدپاشی به صورت زنان، دستگیری زنان توسط گشت‌های زینب و مجبور کردن زنان به دست‌کردن در گونیهای مملو از سوسک و حشرات دیگر، بیکار کردن زنانی که گوشه‌ای از مویشان بیرون افتاده باشد و هزاران فشارهای روانی و مکانیکی آنان برای حجاب اجباری، همه مورد تایید این آقایان هست. که به نظر من هست. پس چگونه اینان از قانون‌گرایی صحبت می‌کنند؟

غرض از نوشتن این چند سطر آن بود که فدائیان اکثریت که در دفاع از جمهوری اسلامی مارگزیده هستند و گویا به کنگره سرنوشت سازی هم رهسپارند و امروزه به حق نقش سازمان سیاسی چپ دمکرات را هم دارند، بار دیگر به دام شعارهای خط امام نیفتند. تحلیل از هر نیروی اجتماعی ایران را حتی مجاهدین انقلاب اسلامی را بر پایه کلیه وجوه نظری آنها قرار دهند. نه فقط به ادعاهای روزمره آنان اکتفا کنند.

موفق باشید.

غلام

پاسخ به نامه‌ها

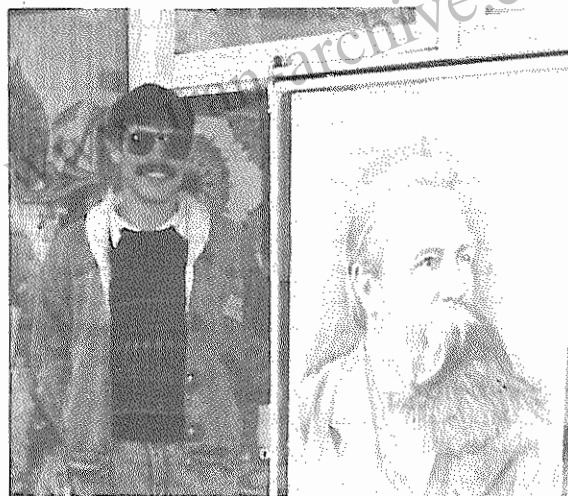
● دوست گرامی، حسین س! توصیفی که از زندگی دشوار خود در سالهای ۶۲ به بعد کرده‌اید، برای ما توصیف ناآشنایی نیست. بسیاری از فدائیان خلق این دوران دشوار را گذرانده‌اند. و البته سختی‌ها و مرارت‌هایی که هر یک از رفقای زحمتکشی چون شما طی کرده‌اند، قابل تقدیر است و به فراموشی سپرده نخواهد شد. سازمان ما در آن سالهای سخت بر دوش یارانی چون شما، باقی ماند. یارانی که برخی در زندانهای جمهوری اسلامی کشتار شدند، برخی مجبور شدند به خارج از کشور مهاجرت کنند و برخی نیز امروز با همان روزهای دشواری که شما در نامه خود توصیف کرده‌اید، دست و پنجه نرم می‌کنند و ما جز درود و سپاس بر این یاران چه می‌توانیم بگوییم؟ دوست عزیز، برای آگاهی از تحولات سازمان و نظرات آن پیرامون مسایل مختلف بهترین منبع، مراجعه به اسناد کنگره‌های سازمان است. شما هر چند تازه از ایران آمده‌اید، اما حتماً اطلاع دارید که سازمان تا کنون ۴ کنگره برگزار کرده است و در این کنگره‌ها نظرات خود را پیرامون مسایل مهم کشور و جهان اعلام کرده است. و البته منبع دیگر، قطعاً مقالات نشریه "کار" است که می‌تواند شما را دقیق‌تر در جریان نظرات سازمان قرار دهد. رفیق عزیز، با توجه به مشکلات و تنگناهای مالی که اشاره کرده‌اید، ما "کار" را برای یک دوره معین برای شما ارسال خواهیم کرد.

● دوست ارجمند، خانم کتایون! با سلام متقابل. با توجه به امکانات محدود این ستون پاسخ ما به پرسش‌های شما چنین است: در سال ۱۳۶۸، رونالدو گالیندوبیل نخستین سفر خود را به ایران انجام داد. وی بازرس ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در مورد ایران است. او تا دو سال پیش هر ساله به ایران سفر می‌کرد و گزارشی از نقض حقوق بشر در ایران تهیه می‌نمود. بر اساس گزارشهای او، سازمان ملل متحد هر ساله نقض حقوق بشر در ایران توسط حکومت اسلامی را محکوم کرده است. سؤال کرده‌اید که شروع سرکوب نیروهای چپ توسط جمهوری اسلامی در چه سالی بوده است؟ تعیین تاریخی در این مورد اندکی دشوار می‌نماید. بهتر است گفته شود که جمهوری اسلامی از همان آغاز هر جا توانست به سرکوب نیروهای چپ دست زد. گروهی از فدائیان از جمله رفیق گرجی‌بیانی، در همان نخستین ماههای حکومت اسلامی به قتل رسیدند، سرکوب مردم و از جمله سازمان ما در کردستان و ترکمن صحرا در دو ساله نخست انقلاب بسیار شدید بود. در مورد سایر گروهها نیز چنین است. اما سرکوب سازمان یافته و همه‌جانبه در سطح کشور به طور عمده از بهار سال ۱۳۶۰ (۸۱) آغاز شد. سرکوب سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) و حزب توده ایران را از بهار سال ۶۲ (۸۳) آغاز کردند. حزب توده ایران در اردیبهشت سال ۶۲ غیر قانونی اعلام شد. سازمان ما را تا امروز نیز غیر قانونی اعلام نکرده‌اند، اما دستگیریهایی وسیع از همان سال آغاز شد و رهبری وقت سازمان و صدها کادر فعال مجبور به مهاجرت شدند و بسیاری از آنها نیز که ماندند، به زندگی مخفی‌رویی آوردند و بسیاری دستگیر و بعداً اعدام شدند. احتمالاً اشاره آن دوست شما در سازمان عفو بین‌الملل، همین سرکوب‌های سال ۱۳۶۲ است. شما در محل زندگی خودتان با هر یک از فدائیان که تماس بگیرید، می‌تواند اطلاعات مورد لزوم را در این مورد در اختیار شما قرار دهند. برای ما متأسفانه امکان ارسال دوره‌هایی از "کار" که خواسته‌اید، وجود ندارد. بوزش ما را بپذیرید.

● دوست گرامی، صادق کارگر! نوشته‌های ارسالی شما همه به دست ما رسیده است و همان طور که ملاحظه می‌کنید، دو تای آن نیز به چاپ رسیده است. ضمن تشکر و سپاس از همکاری شما، این نکته را نیز متذکر شویم که بهتر است قبل از اقدام به مصاحبه به نام خبرنگار "کار"، ما را نیز در جریان بگذارید. ما برای انجام مصاحبه ضوابطی داریم و نمی‌توانیم قولی برای درج مصاحبه‌هایی بدهیم که به نام ما، و بدون اطلاع هیئت تحریریه انجام گیرد. به همین جهت نیز از چاپ مصاحبه اولی که شما انجام دادید، متأسفانه معذوریم. عدم چاپ آدرس و فرم اشتراک در چند شماره گذشته "کار" صرفاً به خاطر حجم مطالب مربوط به کنگره بود و قطعاً بعد از این تکرار نخواهد شد. و نکته آخر این که وجه ارسالی شما برای کمک به صندوق حمایت از خانواده شهدا و زندانیان سیاسی دریافت شد و در اختیار "صندوق" مربوطه قرار گرفت. دست شما را می‌فشاریم و در انتظار ادامه همکاریهای فعالانه شما هستیم.

● دوست گرامی، آقای بهرام. در مقاله شما به نام "توسعه، مسأله اساسی امروز و فردا" دریافت شد. از مقاله شما، البته با در نظر گرفتن ضوابط اعلام شده برای مقالات دریافتی، استفاده خواهیم کرد. پیروز باشید.

یادی از یک شهید خاطره رفیق علی اصغر الماس پور را گرامی بداریم!

روزی آورد و علیرغم سن کمش، همواره در کارگاه‌های مختلف کار می‌کرد. علی اصغر، سازمان فدائیان را در سال ۵۸ و در حین دستفروشی شناخت. او پناهگاه خود را برای برون رفت از جو خشن فقر و تهیدستی، در دفتر سازمان در سنندج یافته بود. رفقای دفتر سنندج سازمان، علی اصغر را با شیطنتها و جست و خیزهای کودکانه‌اش خوب بیاد دارند. او همواره مورد محبت رفقای شهید بهروز سلیمانی، علی اکبر مرادی، نادر ایازی، احسن ناهید و خیلی‌های دیگر بود. مردم شهر نیز او را که روزنامه "کار" را در دست می‌گرفت و با صدای بلند مردم را به خرید آن تشویق می‌کرد، می‌شناختند.

علی اصغر دوران سربازی و فشار و توهین فرماندهان را، که به دلیل کرد بودنش یا او بسیار بد رفتاری می‌کردند، تحمل نکرد. از سربازی گریخت و به صفوف یکی از نیروهای خلق کرد پیوست. اما طبیعت و روح ناآرامش در جهت سازمان‌گری، تشکل و مبارزه او را بر آن داشت که همراه با چند تن از دوستانش، گروهی به نام "زحمتکش" کردستان ایران، برپا کند و مبارزه برای کسب حقوق ملی و دفاع از حق محرومانی مانند خود را ادامه دهد. بعد از این بود که رژیم در صدد برآمد او را از میان بردارد. علی

یکی از خوانندگان نشریه "کار"، که نخواست است نامی از او برده شود، خبر از شهادت یک مبارز کرد را داده است. او در نامه خود نوشته است:

خبر یافتم علی اصغر (وریا) الماس پور، در یکی از مقرهای حزب دمکرات کردستان ایران - رهبری انقلابی، توسط بمبی که عوامل رژیم در یک دستگاه ضبط صوت کار گذاشته بودند، به همراه یک پیشمرگ دیگر به نام ابراهیم رحمانی، اهل کامیاران، به شهادت رسیده است. واقعه در تاریخ ۲۸ تیر ماه ۷۳ رخ داده، اما متأسفانه خبر دیر به من رسید. لازم دانستم هم جهت اطلاع شما از یک قربانی دیگر ترور رژیم و هم تجلیل و یاد از شهید علی اصغر، مختصری از بیوگرافی او را برایتان بفرستم. اصغر در سالهای ۵۸ و ۵۹، با وجود سن کمش، از فرزندگان "کار" و دیگر نشریات سازمان بود. او در آخرین نامه‌اش در ۲۵ اردیبهشت ۷۳، نوشته بود که در حزب دمکرات کردستان ایران - رهبری انقلابی، به عنوان میهمان به سر می‌برد، اما چون یک پیشمرگ در کارها شرکت دارد.

علی اصغر الماس پور در اول مهر ماه سال ۱۳۴۹ در سنندج چشم به دنیا گشود. به سبب فقر، تحصیل را رها کرد و به فراگیری حرفه تعمیرات ماشین

فرم درخواست اشتراک "کار"

اشتراک جدید تمدید اشتراک شماره اشتراک: ()
مدت اشتراک: شش ماه یک سال

نام: _____ تاریخ: _____
آدرس: _____
Name: _____
Address: _____

فرم را همراه با بهای اشتراک (چک، حواله بانکی یا تمپر) به آدرس "کار" پست کنید!

بهای اشتراک "کار"

اروپا:
شش ماه - ۴۵ مارک
یک سال - ۹۰ مارک
سایر کشورها:
شش ماه - ۵۲ مارک
یک سال - ۱۰۴ مارک

GER.....3 DM

"کار" ارگان مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، هر دو هفته یک بار روزهای چهارشنبه منتشر می‌شود.

Verleger: I.G.e.v

I.G.e.v
Postfach 260268
50515 Koeln
Germany

آدرس:

دارنده حساب: I.G.e.v
شماره حساب: 22442032
کد بانک: 37050198
Stadtsparkasse Koeln
Germany

شماره فاکس 0049 - 221 - 3318290

مصاحبه خبرنگار "کار" با گونا سوربو، از رهبران جنبش کارگری و چپ نروژ سوسیال دموکراسی در نروژ به بن بست رسیده است

گونا سوربو Guna Sorbion

یکی از رهبران برجسته جنبش کارگری و چپ نروژ است. او در سال ۱۹۴۷ به سازمان جوانان کمونیست نروژ پیوست. از آن هنگام تا سال ۱۹۸۹ عضو حزب کمونیست بود. در این سال از حزب کمونیست کناره گرفت. گونا سوربو در عین حال از سال ۱۹۴۷ تاکنون عضو اتحادیه کارگری نروژ LO است و از ۶ سال پیش نایب عضو هیئت رهبری LO و مسئول منطقه‌ای این اتحادیه است. خبرنگار "کار" در نروژ با گونا سوربو مصاحبه‌ای انجام داده است که در زیر ملاحظه می‌کنید.

ضمین تشکر از پذیرش مصاحبه با نشریه کار، می‌خواستم از شما بپرسم که در حال حاضر عضو چه حزبی هستید؟
از زمان جدایی از حزب کمونیست تاکنون به عضویت هیچ حزبی در نیامده‌ام، ولی با احزاب چپ در برخی از زمینه‌ها همکاری و مساعدت فکری دارم.
مایلید در مورد علل جدایتان از حزب چیزی بگویید؟
من قبل از جدایی، عضو کمیته مرکزی حزب و مسئول کمیته ایالتی تلمارک بودم. هم چنین در طی سالهای دهه ۸۰ رهبر جناح اقلیت حزب. ریشه اختلافات به سالهای دهه هشتاد برمی‌گردد. یعنی در زمانی که ناآرامی‌هایی در برخی از کشورهای اروپای شرقی جریان داشت.

منظورتان جریان‌اتان لهستان و اتحادیه همبستگی است؟
بله
تنها اختلافات همین بود ما به کمبود آزادی در اروپای شرقی، از کمبود کالاهای مصرفی و غلط بودن سیستم توزیع اجناس انتقاد داشتیم و معتقد بودیم که حکومت‌های کمونیستی در اروپای شرقی با عدم کسارت و رعایت اصول مارکسیستی به حیثیت جنبش کارگری و سوسیالیستی ضربه وارد می‌کنند.

آیا تحلیل جامعی از علل آن نابسامانی‌ها داشتید؟
در آن زمان اقلیت، علت را غیرمارکسیستی بودن سیستم‌های حاکم و جناح اکثریت حزب اشتباه رهبران وقت این کشورها می‌دانست.

فکر می‌کنید جنبش کمونیستی دستاوردهای مثبتی برای طبقه کارگر و بشریت داشته است؟
دستاوردهای زیادی داشت ... اما دستاوردهای زیادتری قابل حصول بود که خطاها مانع تحقق آنها شد.

آیا در حال حاضر خود را مارکسیست می‌دانید؟
بله، صد در صد مارکسیست، اما مارکسیستی که خواهان درس‌گیری از تجربه‌های گذشته است و معتقد است که مارکسیسم توانایی و ظرفیت‌های زیادی دارد که هنوز نهفته است. ما باید بر این ظرفیت‌ها تکیه کرده و آنها را توسعه دهیم و با تطبیق‌شان بر شرایط روز، بکارشان بندیم.
جامعه کنونی نروژ را جامعه رفاه اجتماعی می‌دانید؟
بله همراه با دموکراسی‌های وسیع.

چه افراد و یا احزاب و عوامی در ایجاد یک چنین جامعه‌ای نقش داشته‌اند؟
عوام بسیاری، اما عوامل اجرایی آن احزاب چپ، اتحادیه‌های کارگری و سوسیال دموکرات‌ها بودند.

در طی دو سه سال گذشته، احزاب چپ، اتحادیه‌های کارگری و حتی بخشی از اعضای حزب کارگر، دولت حزب کارگر را متهم به این می‌کنند که با خصوصی سازی بخش دولتی اقتصاد و اتخاذ سیاست‌های راست در زمینه‌های دیگر ثبات جامعه رفاه اجتماعی را مورد تهدید قرار می‌دهد. نظر شما در این مورد چیست؟
متأسفانه انتقادات مخالفین

حزب کارگر درست است و موج خصوصی سازی اقتصاد یک خطر حتمی برای جامعه رفاه اجتماعی است که طی دهها سال و در اثر مبارزات اتحادیه‌ها و احزاب چپ بنیاد نهاده شده و توسعه یافته تا به حد کنونی رسیده است. حزب کارگر خود نقش بسیار بزرگی در ایجاد این فاجعه داشته، من این روند را جداً فاجعه‌بار می‌دانم و معتقدم که این روند فاصله طبقاتی را افزایش می‌دهد. و دایره عمل دموکراسی را هم محدود می‌کند.
به نظر شما دشمنان و مخالفان واقعی نظام به قول شما جامعه رفاه اجتماعی دموکراتیک کنونی چه کسانی هستند.

احزاب راست و سرمایه‌داری، علت اتخاذ یک چنین سیاستی از جانب حزب کارگر چیست؟ چگونه است حزبی که به قول شما بزرگترین نقش را در زمینه در سالهای اخیر رخ داده افزایش قابل نفوذ حزب چپ در این اتحادیه است.

به نظر شما LO اتحادیه‌ای است یا ناآرامی‌ناست؟
بله تا حدودی

من در برخوردی که با فعالین اتحادیه‌های کارگری و احزاب چپ نروژ داشته‌ام متوجه شده‌ام که آنها اطلاعات کمی از وضعیت ایران و گروه‌های سیاسی ایرانی دارند نظر شما چیست؟
بله درست است. بیشتر

اطلاعات ما در مورد ایران و حتی خاورمیانه اطلاعاتی است که از رسانه‌های گروهی دریافت می‌کنیم و ما می‌دانیم که همه این اطلاعات اخبار دقیق و درست نیست. مثلاً من شخصاً با آن تصویری که از مردم کشورهای اسلامی، در رسانه‌ها ساخته می‌شود موافق نیستم و فکر می‌کنم کمی فریب دهنده و تحریک‌آمیز است و ممکن است بعضی از مردم عادی با شنیدن و دیدن این گزارشات تصور کنند که مسلمانان دارند می‌آیند که اروپا را از آنها بگیرند.

حزب کارگر درست است و موج خصوصی سازی اقتصاد یک خطر حتمی برای جامعه رفاه اجتماعی است که طی دهها سال و در اثر مبارزات اتحادیه‌ها و احزاب چپ بنیاد نهاده شده و توسعه یافته تا به حد کنونی رسیده است. حزب کارگر خود نقش بسیار بزرگی در ایجاد این فاجعه داشته، من این روند را جداً فاجعه‌بار می‌دانم و معتقدم که این روند فاصله طبقاتی را افزایش می‌دهد. و دایره عمل دموکراسی را هم محدود می‌کند.
به نظر شما دشمنان و مخالفان واقعی نظام به قول شما جامعه رفاه اجتماعی دموکراتیک کنونی چه کسانی هستند.

احزاب راست و سرمایه‌داری، علت اتخاذ یک چنین سیاستی از جانب حزب کارگر چیست؟ چگونه است حزبی که به قول شما بزرگترین نقش را در زمینه در سالهای اخیر رخ داده افزایش قابل نفوذ حزب چپ در این اتحادیه است.

به نظر شما LO اتحادیه‌ای است یا ناآرامی‌ناست؟
بله تا حدودی

من در برخوردی که با فعالین اتحادیه‌های کارگری و احزاب چپ نروژ داشته‌ام متوجه شده‌ام که آنها اطلاعات کمی از وضعیت ایران و گروه‌های سیاسی ایرانی دارند نظر شما چیست؟
بله درست است. بیشتر

اطلاعات ما در مورد ایران و حتی خاورمیانه اطلاعاتی است که از رسانه‌های گروهی دریافت می‌کنیم و ما می‌دانیم که همه این اطلاعات اخبار دقیق و درست نیست. مثلاً من شخصاً با آن تصویری که از مردم کشورهای اسلامی، در رسانه‌ها ساخته می‌شود موافق نیستم و فکر می‌کنم کمی فریب دهنده و تحریک‌آمیز است و ممکن است بعضی از مردم عادی با شنیدن و دیدن این گزارشات تصور کنند که مسلمانان دارند می‌آیند که اروپا را از آنها بگیرند.

جشن سالانه "اومانیته" برگزار شد

جشن سالانه "اومانیته" این بار در شرایط جوی نامساعد و هوای بارانی، در روزهای ۱۵ تا ۱۷ سپتامبر در پاریس برگزار شد. این جشن هر سال از طرف حزب کمونیست فرانسه و به نام "اومانیته" ارگان حزب تدارک دیده می‌شود. از بسیاری از نشریات مترقی سراسر جهان برای شرکت در این جشن دعوت می‌شود. امسال در حدود ۸۰ نشریه در بخش بین‌المللی جشن شرکت جستند. موضوع اصلی بخش بین‌المللی جشن صلح بود که با توجه به از سر گرفته شدن آزمایش‌های هسته‌ای فرانسه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بود.

جشن اومانیته به طور وسیعی در مطبوعات و رادیو تلویزیون فرانسه انعکاس یافت. زوبر او دبیر اول حزب کمونیست فرانسه در پاسخ به پرسش مکرر چندین کانال رادیو و تلویزیون فرانسه از مواضع حزب کمونیست در مورد مسایل فرانسه و اوضاع جهانی دفاع کرد. ● "کار" ارگان سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، به روال هر ساله در جشن بزرگ اومانیته شرکت کرد. فدائیان خلق در فرانسه، اسناد و نتایج کنگره چهارم سازمان را که چندی پیش برگزار شد، به زبانهای فارسی و فرانسه در اختیار میهمانان و علاقمندانی که از این غرفه بازدید کردند، قرار دادند.

اخبار کوتاه خارجی

ملک حسین: سیاست اردن تغییر نکرده است

ملک حسین پادشاه اردن در گفتگویی با سردبیران جراید اردن منکر تغییر سیاستش در قبال عراق به دنبال قرار بستگان صدام حسین به اردن شد و گفت همواره از وحدت و حاکمیت ملی عراق دفاع کرده است. اظهارات جدید پادشاه اردن به عنوان نشانه‌ای از بر آورده نشدن انتظارات او مبنی بر سقوط قریب‌الوقوع صدام حسین تلقی شد.

ناآرامی در سودان

هفته گذشته دانشجویان در خارطوم پایتخت سودان به مدت چند روز علیه رژیم نظامی این کشور تظاهرات کردند. این اعتراضات با سرکوب خونین توسط نیروهای دولتی مواجه شد. به دنبال این حوادث رژیم اسلامی سودان در خارطوم تظاهراتی بر له خود ترتیب داد. ژنرال عمر البشیر رئیس رژیم نظامی طی سخنانی در این گردهمایی، از مخالفان رژیم خواست از اطفال و دانشجویان برای مخالفت با دولت استفاده نکنند. البشیر در عین حال خاطر نشان کرد هرکس بخواهد به جای رژیم فعلی قدرت را در دست بگیرد، باید به اسلحه متوسل شود. البشیر مدعی شد که آمریکا در امور داخلی سودان دخالت می‌کند.

اعتصاب عمومی در بنگلادش

هفته گذشته در جریان یک اعتصاب عمومی در بنگلادش، بیش از ۲۰۰ نفر طی زد و خورد با پلیس مجروح شدند. سازمان‌دهندگان اعتصاب سه‌روزه در این کشور، اتحادیه‌های کارگری و احزاب اپوزیسیون به رهبری "عوامی لیگ" بودند. اپوزیسیون خواهان استعفاي خالد ضیا نخست وزیر و برگزاری انتخابات پیش‌رس است. نخست وزیر ضمن رد این خواست، اپوزیسیون را متهم کرده است که می‌خواهد نظام پارلمانی را که چهار سال پیش جای حکومت نظامی را گرفت، سرنگون کند.

جنایت تکان‌دهنده در الجزایر

به گزارش شاهدان عینی، بنیادگرایان اسلامی در الجزایر به یک روستا حمله کردند و ۱۵ نفر، از جمله ۱۱ زن و کودک را سر بریدند. این جنایت تکان‌دهنده در ۲۴ شهریور در روستایی در ۱۵۰ کیلومتری شرق الجزیره روی داد. شاهدان می‌گویند حدود ۵۰ تروریست مسلسل به دست، این روستا را مورد تفتیش خانه به خانه قرار دادند و چهار نفر را پس از فرا خواندنشان به نام، به قتل رساندند. سپس در برابر چشمان اهالی روستا ۷ زن و ۴ کودک به قتل رسیده‌اند. مهاجمان سپس با بولدوزری که در این روستا مستقر بوده، خانه‌های مقتولین و نیز خانه کدخدا را ویران کرده‌اند. در جریان چهار ساعت اشغال روستا توسط تروریست‌ها، آنان به دادن شعارهای مذهبی پرداخته‌اند اما نگفته‌اند که به چه گروهی تعلق دارند.

به نظر می‌رسد گروه‌های اسلامی مخالف رژیم الجزایر می‌خواهند در آستانه انتخابات ریاست جمهوری در ۲۵ آبان، بر عملیات مسلحانه خود بیافزایند. نیروهای امنیتی الجزایر اعلام کردند در عملیات تفتیش، چند صد کیلوگرم مواد منفجره کشف کرده‌اند.

فروش ۳۶۸ میلیون دلار اسلحه به پاکستان

سنای آمریکا با پشتیبانی کاخ سفید و ۵۵ رأی موافق در برابر ۴۵ رأی مخالف تصمیم گرفت با قائل شدن یک مورد استثنا از لگو کمک‌های نظامی به پاکستان، اجازه فروش موشک و سایر تجهیزات نظامی به ارزش ۳۶۸ میلیون دلار را به پاکستان صادر کند. این نخستین معامله تسلیحاتی علنی دو کشور از سال ۱۹۹۰ بدین سو است. در آن هنگام دولت آمریکا تصمیم گرفت تا زمانی که پاکستان ثابت کند در پی دستیابی به اسلحه اتمی نیست، از فروش اسلحه به این کشور خودداری نماید.

صرب‌ها سلاح‌های سنگین خود را از اطراف سارایوو...

ادامه تهاجم زمینی ارتش بوسنی، نگران کننده است.
رئیس ستاد ارتش آمریکا گفت این کشور آماده است برای نظارت بر رعایت قرارداد صلح احتمالی، تا ۲۵۰۰۰ سرباز به بوسنی اعزام دارد. ژنرال شالیکاشویلی رئیس ستاد ارتش ایالات متحده با این حال افزود سهم آمریکایی‌ها در نیروهای بین‌المللی پاسدار صلح، بیش از ۵۰ درصد نخواهد بود. شالیکاشویلی خاطر نشان کرد مهم این است که نیروی پاسدار صلح، اقتدر توانایی جنگی داشته باشد که مانند نیروهای فعلی سازمان ملل در بالکان، "بازیچه" نگردد.

در چهار عملیات، به روی نیروهای کروات بمب ریخته، آنها را با سلاح‌های هوا به زمین زیر آتش گرفتند. در آن هنگام، کروات‌ها تا عمق ۲۵ کیلومتری شمال غربی بوسنی پیش رفته بودند. به گفته منابع سازمان ملل، کروات‌ها متحمل تلفات سنگینی شده، با عبور از رودخانه مرزی اونا به کرواسی عقب نشستند. سازمان ملل، پرواز هواپیماهای صرب‌ها را در آسمان بوسنی ممنوع کرده است، و نظارت بر رعایت این ممنوعیت را ناتو بر عهده دارد. با این حال، هواپیماهای جنگی ناتو در این حادثه دخالت نکردند.

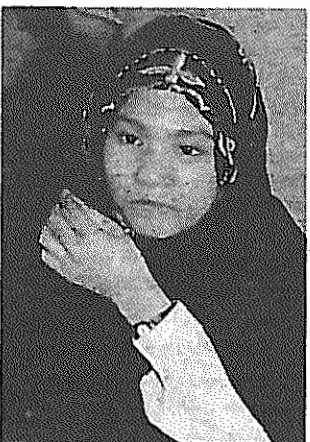
بقیه از صفحه ۱۲
حملات هوایی ناتو بی‌انجامد. در این بیانیه آمده است تصمیم به قطع بمباران‌ها نباید به معنی توقف همیشگی آنها تلقی شود، بلکه "فقط" نیازی نیست. بیانیه می‌افزاید به محض اینکه سارایوو یا یکی دیگر از مناطق امن اعلام شده از سوی سازمان ملل زیر آتش قرار گیرد و هر شرط دیگر قطع بمباران نقض شود، حملات از سر گرفته خواهد شد. از جمله شرایطی که باید رعایت شود، عدم اخلاص در رفت و آمد هوایی به سارایوو و عدم مسدود کردن دوباره راه‌های زمینی منتهی به این شهر از سوی صرب‌هاست.

یک سخنگوی سازمان ملل گفت هدف بعدی، پایان دادن به محاصره سارایوو است. به گفته وزیر خارجه بوسنی، این شهر کماکان در محاصره صرب‌هاست. وی مدعی شد صرب‌ها همچنان ۱۰۰ توب در منطقه پیرامون پایتخت بوسنی در اختیار دارند.

حکم اعدام برای یک دختر ۱۶ ساله فیلیپینی

در امارات متحده عربی

دادگاهی در امارات متحده عربی یک دختر ۱۶ ساله فیلیپینی را به جرم قتل به اعدام محکوم کرد. این دختر به عنوان خدمتکار در خانه یک پیرمرد عرب کار می‌کرد و پس از آنکه توسط ارباب خود مورد تجاوز قرار گرفت، او را با ۲۵ ضربه چاقو به قتل رساند. در دادگاه بدوی که حدود سه ماه پیش تشکیل شد، متهم به ۷ سال زندان محکوم شده بود اما شیخ زاید حاکم امارات دستور تجدید محاکمه را داد. راموس رئیس جمهور فیلیپین اعلام کرد برای عفو این دختر خواهد کوشید.

جنگ‌های خونین به اطراف کابل کشیده شد

انعقاد قرارداد گسترش خودمختاری فلسطین

باز هم به تعویق افتاد

یهودی باز خواهد بود. مسئولیت امنیت این اماکن را گشتی های مشترک پلیس فلسطینی و اسرائیلی بر عهده خواهند گرفت، اما اداره امور داخلی این مقبره‌ها کماکان در دست یهودیان خواهد بود. نحوه اداره غاری در الخلیل که هم برای مسلمانان و هم برای یهودیان مقدس است، هنوز تعیین نشده است.

پنجشنبه هفته گذشته به دنبال قتل دو فلسطینی در نابلس، ارتش اسرائیل در مرکز این شهر کرانه باختری مقررات فوق‌العاده اعلام کرد. طبق این مقررات ورود یهودیان به این منطقه ممنوع است. دو فلسطینی مذکور یک روز قبل توسط سربازان اسرائیلی کشته شده بودند. در اعتراض به قتل این دو جوان ۱۷ و ۲۳ ساله، سازمان های فلسطینی دعوت به اعتصاب عمومی کردند. علاوه بر دو مقتول، در درگیری های هفته گذشته نابلس بیش از ۱۰ نفر مجروح شدند که جراحت برخی از آنها سخت است.

کشف گورهای جمعی در صحرای سینا

به دنبال انتشار اخباری در جراید اسرائیلی دایر بر اینکه سربازان این کشور در جنگ ژوئن ۱۹۶۷ به دنبال اشغال صحرای سینا اسرای مصری خود را تیرباران کرده‌اند، برخی از گورهای جمعی قربانیان این جنایات، در شمال این شبه جزیره کشف شدند.

یک ژنرال بازنشسته ارتش اسرائیل ماه گذشته در یک مصاحبه فاش کرد که اسرای غیر مسلح مصری در جنگ ژوئن ۱۹۶۷ توسط اسرائیلی‌ها به قتل رسیدند. این فرد گفته است خود وی دستور تیرباران ۴۹ سرباز مصری را داده است و این جنایت را چنین توجیه کرده است که برای مراقبت از این اسرا نیرو در اختیار نبود. طبق برآورد مورخان اسرائیلی در جنگ ۱۹۶۷ چند صد اسیر مصری توسط اسرائیلی‌ها به قتل رسیدند. اسرائیل به دولت مصر قول بررسی این قتل‌ها را داده است و اعلام کرده است در صورت صحت این اخبار، به بازماندگان قربانیان این جنایت "غرامت" خواهد پرداخت.

صرب‌ها سلاح های سنگین خود را از اطراف ساریوو عقب کشیدند

شمال غربی بوسنی علیه صرب‌های این کشور را متوقف کرده، حتی در مواردی از مواضع خود عقب نشسته‌اند. اما ارتش دولتی بوسنی تا پایان هفته گذشته کماکان به حملات خود ادامه می‌داد. ناتو و سازمان ملل در بیانیه مشترکی که در نیویورک انتشار یافت، خاطرنشان کردند نقض هر یک از شرایط التیماتوم آنها به صرب‌های بوسنی که در ساعت ۲۲ چهارشنبه ۲۹ شهریور به وقت اروپای مرکزی مهلت آن منقضی شد، ممکن است به از سرگیری

شامگاه جمعه ۳۱ شهریور در حالی که انتظار می‌رفت مذاکرات یاسر عرفات رئیس حکومت خودمختار فلسطین و شیمون پرز وزیر خارجه اسرائیل برای گسترش خودمختاری به نتیجه برسند، این گفتگوها بار دیگر متوقف گردید و ادامه آن به بعد از تعطیل شنبه یهودیان موکول شد.

در تمام طول هفته گذشته مذاکرات شبانه بین عرفات و پرز در بندر طابای مصر ادامه داشت. علیرغم این دیدارهای طولانی، منابع فلسطینی گفتند دیگر نمی‌توان روی انعقاد قرارداد گسترش خودمختاری طبق برنامه پیش بینی شده یعنی در روز ۲۸ سپتامبر (ششم مهرماه) حساب کرد و بستن قرارداد به ماه اکتبر موکول خواهد شد. منابع نزدیک به هیات نمایندگی اسرائیل قبلاً گفته بودند تاریخ ۲۸ سپتامبر به عنوان روز انعقاد قرارداد، هدف مذاکرات است.

مانع اصلی فعلی بر سر راه توافق دو طرف، مسئله الخلیل است. در این شهر کرانه غربی رود اردن، ۴۰۰ مهاجر یهودی و حدود ۱۲۰۰۰۰ فلسطینی زندگی می‌کنند. اختلاف بر سر ادامه حضور سربازان اسرائیلی در این شهر است. اسرائیل در مقابل خواست فلسطینی‌ها مبنی بر ارائه یک برنامه زمان‌بندی شده دقیق برای خروج کامل سربازانش از این شهر جنوب کرانه باختری، مقاومت می‌کند. به گفته نمایندگان اسرائیل، این کشور در جریان مذاکرات در چند مورد عقب نشینی کرده است. از جمله اسرائیلی‌ها به فلسطینیان پیشنهاد کرده‌اند که علیرغم ادامه حضور در الخلیل، مسئولیت نظامی کل شهر را به مقامات فلسطینی واگذارند. طبق همین گزارش، اسرائیل آماده است کنترل الخلیل توسط فلسطینی‌ها را به جز در مورد شهرک های یهودی نشین بپذیرد. اما اصل وجود این شهرکها با مخالفت طرف فلسطینی روبرو است.

به گزارش روزنامه اسرائیلی هآرتس دو طرف در مورد نحوه اداره اکثر اماکن مقدس یهودیان در کرانه غربی به توافق رسیده‌اند. طبق این توافق قبر راحل، جده بزرگ یهودیان در بیت‌الحم و نیز مقبره یوسف تحت کنترل فلسطینی‌ها قرار خواهد گرفت و به روی مؤمنان

خطرناک توصیف کرد. در اعتراض به دخالت پاکستان در امور داخلی افغانستان، هفته گذشته وزیر امور خارجه این کشور نامه‌ای به دبیر کل سازمان ملل نوشت و پاکستان را مسئول تجهیز و آموزش نیروهای طالبان خواند. وزیر امور خارجه افغانستان در این نامه تاکید کرد: در صورتی که مجامع بین‌المللی و از جمله شورای امنیت سازمان ملل اقدام های جدی و مؤثری برای جلوگیری از گسترش درگیری و دخالت بیگانگان به عمل نیاورند، آتش جنگ به فراسوی مرزهای افغانستان کشیده خواهد شد و صلح و ثبات در منطقه را به خطر خواهد انداخت.

رئیس هیات صلح سازمان ملل در امور افغانستان، محمود مستیری فعالیت خود را برای میانجیگری از روز یکشنبه ۲۶ شهریور آغاز کرده است. اما تاکنون گزارشی از گفتگوی وی با رهبران طالبان منتشر نشده است. برخی از فرماندهان طالبان اعلام کرده‌اند که با میانجیگری سازمان ملل مخالف هستند. به اعتقاد آنان مسئله افغانستان تنها از راه نظامی قابل حل است. آنان به جنگ و خون ریزی بیشتر از مذاکره و گفتگوی آشتی‌جویانه باور دارند.

و افغانستان از روز چهارشنبه ۱۵ شهریور که سفارت پاکستان در کابل هدف حمله طرفداران ربانی قرار گرفت، متشنج شده است. در پی حمله به سفارت پاکستان که در جریان آن یک تن کشته و ۲۶ نفر زخمی شدند، پاکستان را ترک کنند. حفاظت از منافع پاکستان در افغانستان به سفارت ترکیه در کابل واگذار شد.

حمایت پاکستان از طالبان که با تصرف هرات به مرزهای جمهوری اسلامی نزدیک شده‌اند اعتراض رهبران تهران را برانگیخته است. یکشنبه گذشته سردار آصف وزیر امور خارجه پاکستان به تهران رفت و در دیدار با حسن حبیبی

نیروهای طالبان و حکمتیار کابل را محاصره کرده‌اند

سفارت پاکستان در افغانستان بسته شد

درآمد و طی ماههای گذشته صحنه نبردها سنگین بوده است. گزارش‌ها حکایت از آن دارد که در صورت حمله طالبان به کابل، نیروهای حزب اسلامی افغانستان به رهبری حکمتیار نیز از شهر سوربی در ۴۵ کیلومتری شرق کابل به مواضع قوای دولتی حمله خواهند کرد.

حکمتیار دو هفته پیش پس از گفتگو با اعضای رهبری حزب

چهار استان افغانستان و تسلط بر ایالت‌های فراه، هلمند، نیمروز و شهر استراتژیک هرات در غرب افغانستان در حال پیشروی به سوی کابل هستند.

هفته گذشته سخنگوی طالبان خبر از نبرد نهایی داد. وی گفت به زودی نبرد برای برکناری برهان‌الدین ربانی رئیس جمهور افغانستان آغاز خواهد شد. طالبان به دولت افغانستان یک هفته مهلت داده‌اند تا کابل را ترک کند. آنان اعلام کردند اگر تا روز دوشنبه سوم مهر ماه دولت افغانستان همراه با نیروهای خود از کابل خارج نشود، این شهر را مورد حمله قرار خواهند داد.

ملا عبدالله قیوم فرمانده نظامی شهر میدان به خبرگزاری فرانسه گفت که حمله علیه کابل به محض آماده شدن تدارکات لازم

اسلامی در منطقه شمشتو در نزدیکی پشاور اعلام کرد حاضر است با طالبان در برانداختن دولت ربانی همکاری کند. دولت افغانستان معتقد است که طالبان از پشتیبانی نیروهای بیگانه برخوردارند و روابط میان پاکستان

صورت خواهد گرفت. هم‌اکنون، طالبان در حال بسیج نیرو و تجهیزات سبک و سنگین نظامی در اطراف کابل ۴۰ کیلومتری جنوب آن اعزام می‌شوند. میدان شهر و ایالت "لوگر" هفت ماه پیش به تصرف طالبان

معاون هاشمی رفسنجانی با تکذیب حمایت اسلام آباد از نیروهای طالبان، گفت: دولت پاکستان با همه گروه های افغان ارتباط دارد و این برای یک کشور همجوار افغانستان کاملاً طبیعی است. وی مسوقیت کنونی افغانستان را

ائتلاف حاکم در ترکیه از هم پاشید

بین‌الملل در بیانیه خود به تحت تعقیب قرار گرفتن ۹۹ هنرمند و روشنفکر در ترکیه به علت نقض مساده هشت مذکور و انتشار نوشته‌های یاشار کمال نویسنده معروف ترک اشاره دارد. به موجب این ماده، تبلیغات جدایی طلبانه با جسب تا ۵ سال مجازات می‌شود.

بیانیه عفو بین‌الملل علاوه بر محکوم کردن دولت ترکیه، نقض حقوق بشر توسط گروه‌های مسلح مخالف و از جمله ب.کا.کا. را نیز مورد انتقاد قرار داده است.

هفته گذشته در آنکارا محاکمه تسجدید نظر هشت نماینده کرد پارلمان ترکیه که سال گذشته در دادگاه اول به اتهام فعالیت‌های تجزیه طلبانه به زندان آرسه و نیم تا ۱۵ سال محکوم شدند، آغاز گردید. محکومیت این هشت نماینده در عرصه بین‌المللی اعتراضات گسترده‌ای را برانگیخت. پارلمان اروپا هفته گذشته بار دیگر خواهان آزادی فوری هشت نماینده مزبور شد. این پارلمان همچنین ادامه نقض حقوق بشر در ترکیه را محکوم کرد و افزود دولت ترکیه باید بالاخره تعهداتی را که با امضای منشورهای بین‌المللی متقبل شده است، اجرا کند. قبلاً پارلمان اروپا اعلام کرده است با برقراری اتحاد گمرکی بین ترکیه و اروپا تنها زمانی موافقت خواهد کرد که آنکارا تدابیر مشخصی برای بهبود وضع حقوق بشر اتخاذ کند.

هفته گذشته نیز در جریان نبردهایی بین نیروهای دولتی ترکیه و چریک‌های ب.کا.کا. در شرق و جنوب شرقی ترکیه حداقل ۱۸ نفر کشته شدند. به گزارش "مرکز امنیتی" دولت ترکیه در دیار بکر، در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه ۲۹ و ۳۰ شهریور ۱۱ چریک و یک سرباز دولتی در جنگ کشته شدند.

سازمان عفو بین‌الملل در آستانه رای‌گیری در پارلمان اروپا در مورد اتحاد گمرکی با ترکیه، دولت آنکارا را به بهبود وضعیت حقوق بشر در این کشور فراخواند. در بیانیه عفو بین‌الملل آمده است وضع حقوق بشر در ترکیه کماکان بسیار بد است و ارگان‌های دولتی این کشور همچنان به لحاظ سیاسی قصد بهبود اوضاع را ندارند. عفو بین‌الملل به عنوان یکی از شرایط بهبود اوضاع، از لغو ماده هشت قانون "ضد ترور" ترکیه نام برده است که اکثر زندانیان سیاسی در این کشور به موجب آن در حبس به سر می‌برند. عفو بین‌الملل می‌افزاید برخی وزرای ترکیه این ماده را محکوم کرده‌اند اما رئیس جمهور، نیروهای مسلح و برخی نمایندگان پارلمان مانع اصلاح این ماده‌اند. عفو بین‌الملل همچنین خواهان دسترسی همه بازداشت شدگان به وکیل برای جلوگیری از اعمال شکنجه و نیز کاهش حد اکثر مدت بازداشت بدون حکم شد. عفو

پارلمان را منحل کند. در این صورت، انتخابات پیش‌رس تا پایان سال ۱۹۹۵ برگزار خواهد شد. در پارلمان ۴۵۰ نفری ترکیه حزب چیللر ۱۸۲ نماینده دارد.

به دنبال استعفای دولت ترکیه، حزب کارگران کردستان (پ.کا.کا.) موقتاً پیشنهاد آتش‌بس خود را پس گرفت. عبدالله اوچالان رهبر پ.کا.کا. پنجشنبه گذشته برقراری آتش‌بسی را که به طور یکجانبه اعلام کرده بود به آینده نامعلومی موکول و اعلام کرد نخست باید در جبهه مقابل یک طرف مذاکره وجود داشته باشد و فضای مناسبی ایجاد شود. به گفته اسماعیل نچار نویسنده ترک و از میترکان فراخوان صلح، قرار بود از دوشنبه این هفته آتش‌بسی که پ.کا.کا. اعلام کرده بود، برقرار شود. اردال اینونو قنیل وزارت خارجه ترکیه هفته گذشته از هرگونه موضع‌گیری در قبال اعلام آتش‌بس از سوی پ.کا.کا. خودداری کرده بود. عبدالله اوچالان روز سه‌شنبه ۲۸ شهریور گفت "به زودی" آتش‌بس یکجانبه اعلام خواهد کرد و در فراخوانی خواهان مذاکره با دولت ترکیه خواهد شد. اوچالان، مناسبت برداشتن این گام را تغییر رهبری حزب جمهوریخواه خلق (سوسیال دموکرات) اعلام کرده بود که همراه با حزب راه راست چیللر تا کنون ائتلاف حاکم را تشکیل می‌داد.

به دنبال بیرون رفتن سوسیال‌دمکرات‌ها از ائتلاف حاکم ترکیه، تانسو چیللر نخست‌وزیر محافظه‌کار این کشور از مقام خود استعفا کرد، اما بار دیگر از سوی سلیمان دمیرل رئیس جمهور، مأمور تشکیل کابینه شد. منابع نزدیک به چیللر می‌گویند هم تشکیل یک ائتلاف جدید و هم روی کار آمدن یک دولت اقلیت، ممکن است. اپوزیسیون با استعفای چیللر خواهان تجدید انتخابات شده بود، اما چیللر در بیانیه‌ای که در آنکارا انتشار یافت، با انجام انتخابات پیش‌رس مخالفت کرد و افزود فوراً برای تشکیل یک دولت موقت خواهد کوشید. چیللر طی یک سخنرانی تلویزیونی گفت دچار کردن کشور به هرج و مرج انتخابات جدید در شرایط کنونی خطاست. موعد عادی برگزاری انتخابات پارلمانی ترکیه، آبان ۱۳۷۵ است.

مسعود ایلماز رهبر حزب دست راستی "مام وطن" که توسط اوژال رئیس جمهور سابق تأسیس شد، تلویحاً آمادگی حزب خود را برای ائتلاف با چیللر اعلام کرده است اما این احتمال وجود دارد که چیللر بکوشد به تنهایی دولت اقلیت تشکیل دهد. طبق قانون اساسی ترکیه، رئیس جمهور اختیار دارد در صورتی که پارلمان، ظرف ۴۵ روز پس از استعفای دولت، به یک دولت جدید رای اعتماد ندهد،